

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008

202

Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου

(VI)

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ τεύχος λέγαμε πως πέρασε κιάλας ένας χρόνος από την πρώτη μας εγχείρηση. Στις 27 Μαρτίου είναι η "επέτειος" από τη δεύτερη, με την οποία αφαιρέθηκε ένας νεφρός.

ΤΟΝΙΖΑΜΕ ΤΟΤΕ πόσο σημαντικό και χρήσιμο θα ήταν αν μας είχαν οδηγήσει να κάνουμε νωρίτερα μία κολονοσκόπηση, αφού θα είχε δείξει από νωρίς την ύπαρξη πολύποδα και θα ήταν δυνατή η αντιμετώπισή του με τοπική αφαίρεση χωρίς εγχείρηση, χωρίς χημειοθεραπεία, χωρίς αξονικές (με την ακτινοβολία που εκπέμπουν) και όλα τα άλλα δυσάρεστα.

ΕΙΧΑ ΠΡΟΤΡΕΨΕΙ τότε όλους τους αναγνώστες που πέρασαν τα 50 χρόνια ηλικίας, να κάνουν αυτό που κανείς δεν μου είχε πει εμένα: **Μία προληπτική κολονοσκόπηση.**

ΘΑ ΗΤΑΝ άραγε ανόητο να ρωτήσω σήμερα, πόσοι ωφελήθηκαν από αυτή την συμβουλή;

ΔΕΝ ΤΡΕΦΩ αυταπάτες –στο κάτω κάτω δεν είμαι ούτε γιατρός ούτε ειδικός– και είμαι σχεδόν βέβαιος ότι οι περισσότεροι, αν δεν γελάσατε, ίσως σκέφτεστε «**Δίκιο έχει αυτός, αλλά εμείς έχουμε τώρα άλλες προτεραιότητες**».

ΔΕΝ ΚΑΝΑΤΕ, λοιπόν, το βήμα ούτε

γιατρό να ρωτήσετε, ούτε να ζητήσετε συμβουλή, ούτε να μπείτε στον κόπο να υποστείτε μια τόσο δυσάρεστη περιπέτεια–όπως λάθος νομίζουν πολλοί, επειδή τώρα πια όλα γίνονται εντελώς ανώδυνα.

ΑΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ νομίζουν ότι έχουν "μεγάλη πίστη" όταν αποφεύγουν τους γιατρούς, εμείς λέμε ότι αυτό είναι ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΟΗΣΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. Στην πραγματικότητα δείχνει ΦΟΒΟ μήπως και μας πουν κάτι κακό...

ΤΟ ΚΑΚΟ δεν εξορκίζεται με την αποσιώπησή του. **Η αλήθεια δεν βλάπτει, α αντίθετα ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ.** (Ιωάν. 8/η/32).

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ απευθύνουμε έκκληση σε κάθε χριστιανό γιατρό, που θα ήθελε να χρησιμοποιήσει τις σελίδες του «**ΤΥΧΙΚΟΥ**» για παροχή εκλαϊκευμένων ιατρικών συμβουλών, να επικοινωνήσει μαζί μας για να δούμε πώς αυτό μπορεί να υλοποιηθεί.

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ στον πρακτικό χριστιανισμό –που ετοιμάζει τους ανθρώπους **πρώτα για τη Γη και μετά για τον Ουρανό**– και σ' αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να κάνουμε κάθε τι μέσα στις δυνατότητες που έχει τούτη η ταπεινή διακονία.

Για όσους έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, συστήνουμε την παρακάτω ιστοσελίδα της Μητρόπολης Αττικής, όπου ειδικός γιατρός αναπτύσσει εκτενώς το θέμα **ΠΟΛΥΠΟΔΕΣ ΠΑΧΕΟΣ ΕΝΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΝΟΣΚΟΠΗΣΗ**: www.i-m-attikis.gr/html/gr/medical/11.htm

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (VI) ...	2	❶ ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ	26
❷ Ψεύτικες «αλήθειες»	4	▣ 2008 κι ακόμη στο Μεσαίωνα ▣ Ερωτήματα του Ροΐδη ▣ Ενδιαφέρουσες σκέψεις ▣ Και όμως ζουν ακόμη μαζί!	
❸ Ο «βασιλεύς της Ελλάδος» ...	11	❷ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]» 28	
❹ «Αι γραίαι» του Παύλου	14	▣ "ΦΥΛΑΧΤΟ" ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ▣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ... ▣ ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ «ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΕΣ» ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ ▣ ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ▣ Η «ΜΥΣΤΙΚΗ» ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ	
❺ Παράνομος ο θρησκευτικός όρκος	19	❸ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ	
❻ Προληπτική "αυτοκτονία"	16	Ο θρησκευτικός Τύπος	31
❼ Σύμφωνο "ελεύθερης" συμβίωσης	23		
❽ Είναι αυτό υμνωδία;	24		
❾ Όχι στα "τυχερά" λέει ο Αρχιεπίσκοπος	32		

...στην οφθαλμοκίνητη ζωή

ΕΤΟΣ 23 - ΤΕΥΧΟΣ 202 / ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2008

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιπροσωπεύει κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 210-27.73.785 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Ψεύτικες Αλήθειες

«Είμαι βέβαιος ότι η πρώτη σκέψη που θα σας απασχολήσει διαβάζοντας παρακάτω είναι εάν όσα σας διηγούμαι είναι αληθινά. Θα σας λύσω αυτή την απορία, για να μη σας απασχολεί καθώς διαβάζετε. Ναι, είναι πέρα για πέρα αληθινά και συνέβησαν και συμβαίνουν και μπορεί να συμβούν στον καθένα. Και το σπουδαιότερο, είναι βεβαιωμένα και σύμφωνα με την Αγία Γραφή, που είναι ο αλάνθαστος και αδιάψευστος Λόγος του μοναδικού και αληθινού Θεού. Νομίζω ότι σας απάντησα».

Σε ένα "ευαγγελικό" περιοδικό διαβάσαμε τα παραπάνω λόγια πριν λίγο καιρό και ύστερα από μια τέτοια διαβεβαίωση, περιμέναμε πως όσα θα επακολουθούσαν μάλλον θα έπρεπε να είναι ΑΛΗΘΙΝΑ. Πόση όμως απογοήτευση νιώσαμε όταν διαπιστώσαμε πως ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ από εκείνα που ακολουθούσαν **ΗΤΑΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΨΕΜΑΤΑ!**

Με επίτιτλο: **«Εσείς ξέρετε τι είναι η κόλαση;»** και κυρίως τίτλο: **«Καλώς ήρθατε στον κόσμο της φρίκης!»**, παρατίθεται ένα κείμενο 8 σελίδων γεμάτο από **ΦΡΙΧΤΑ ΒΛΑΣΦΗΜΑ ΨΕΜΑΤΑ** που μόνο δυσφημούν τον Θεό της Αγίας Γραφής.

Δεν πρόκειται να αναφέρουμε το ό-

νομα του περιοδικού ούτε και του εκδότη –ο συντάκτης του κειμένου έτσι κι αλλιώς ήταν ανώνυμος–, για να μη νομίζει κανείς ότι για όσα θα γράψουμε υπάρχει κάποιος άλλος λόγος εκτός από την υποχρέωσή μας προς την αλήθεια.

Όσοι όμως έτυχε να διαβάσουν το εν λόγω κείμενο και διαβάζουν τώρα τούτο τον ΕΛΕΓΧΟ, θα καταλάβουν σίγουρα περί τίνος πρόκειται και πλέον θα είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για το αν θα πιστέψουν ή όχι εκείνα τα **ολοκάθαρα παραμύθια** που παρουσιάζονται ως δήθεν ΑΛΗΘΕΙΕΣ.

Αλλά ας δούμε πώς ακριβώς έχουν τα πράγματα στο φως του λόγου του Θεού:

**ΕΣΤΩ Ο ΘΕΟΣ ΑΛΗΘΗΣ
ΠΑΣ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ**

(ΡΩΜ. 3/γ/4)

Η φρικτή αυτή παραποίηση της αλήθειας προφανώς δεν έγινε επιτηδες. Είναι αποτέλεσμα ΠΛΑΝΗΣ που οφείλεται στην ευκολία με την οποία οι άνθρωποι δέχονται ως δεδομένα και χωρίς τον έλεγχο των Γραφών στοιχεία που έχουν εισχωρήσει στην χριστιανική παράδοση από ειδωλολατρικές λατρείες και τη μυθολογία των αρχαίων λαών (Βαβυλωνίων, Αιγυπτίων, Ελλήνων κ.λπ.), και στην ΛΑΘΟΣ εντύπωση ότι ίσως οι άπιστοι θα πιστέψουν στον Θεό αν τους ΤΡΟΜΑΞΟΥΜΕ ή επειδή μερικοί νομίζουν ότι είναι "περισσότερο πνευματικοί" αν καρυκεύσουν την πίστη τους με δήθεν μεταφυσικές "εμπειρίες".

Όταν ο ΧΡΙΣΤΟΣ και η ΑΛΗΘΕΙΑ Του δεν ικανοποιούν τα "γούστα" μας, ο Πονηρός σπεύδει πρόθυμος να καλύψει με ΠΛΑΝΕΣ κάθε ανθρώπινη επιθυμία.

Όσα πρέπει να ξέρουμε

Είναι ενδιαφέρον ότι ο εκδότης του Εκειμένου που ελέγχουμε, κάνει μόνος του μια βαρυσήμαντη και αληθινή δήλωση που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη:

«Γύρω από το θέμα της κόλασης (...) Η αλήθεια είναι, και αυτό πρέπει να το πούμε πρώτο, ότι μέσα στην Αγία γραφή έχουμε πληροφόρηση γύρω από το θέμα αυτό, στο βαθμό βέβαια και στην έκταση που μας χρειάζεται. Αυτά που έκρινε ο Κύριος ότι πρέπει να ξέρουμε».

Τα παραπάνω είναι σωστά, επειδή αναγνωρίζουν ότι ο Θεός αφενός μας έδωσε πληροφόρηση γύρω από το θέμα αυτό, «**στο βαθμό βέβαια και στην έκταση που μας χρειάζεται**», και ότι αυτά που μας έδωσε ήταν αυτά που έκρινε ο Κύριος «**ότι πρέπει να ξέρουμε**».

Όμως αυτή η ίδια παραδοχή αποδεικνύει αμέσως την ανακρίβεια όσων ακολουθούν στη συνέχεια, διότι, αν είναι αλήθεια ότι «**μέσα στην Αγία γραφή έχουμε πληροφόρηση γύρω από το θέμα αυτό, στο βαθμό βέβαια και στην έκταση που μας χρειάζεται**», και πως είναι «**αυτά που έκρινε ο Κύριος ότι πρέ-**

πει να ξέρουμε», –και εμείς συμφωνούμε μ' αυτή τη θέση– τότε κάθε τι έξω από την Γραφή που παρουσιάζεται ως ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ δεν μας χρειάζεται και συνεπώς δεν πρέπει να το ξέρουμε.

Δεν υπάρχουν προσθήκες

Ομως ο εκδότης του "ευαγγελικού" περιοδικού λίγο πιο πέρα γκρεμίζει ο ίδιος την αρχή που έθεσε, για να ει-

σηγηθεί την καταραμένη σατανική ιδέα ότι:

«Κάποιες φορές, ο Ίδιος ο Κύριος επιτρέπει μία ξεχωριστή, μία ιδιαίτερη αποκάλυψη, κάτι σαν εμπειρία, σε κάποιους επιλεγμένους δικούς Του πιστούς, που θα τους χρησιμοποιήσει αργότερα σαν μάρτυρες Του ανάμεσα στους ανθρώπους, για να μιλήσουν πειστικά και με στοιχεία.

Και υπήρξαν και άλλοι πιστοί του Χριστού που είχαν τέτοια παρόμοια "ταξίδια" και ανάλογες εμπειρίες που ο ίδιος ο Κύριος επέτρεψε στη ζωή τους για να υπηρετήσουν τα δικά Του δοξασμένα σχέδια σύμφωνα με την οδηγία Του.»

Αυτή η άποψη όχι μόνο είναι **ΨΕΥΔΗΣ**, αλλά επίσης είναι και το έδαφος πάνω στο οποίο ο Σατανάς έχει χτίσει **ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ** του.

Η αλήθεια είναι πως ο Κύριός μας, όσα είχε να πει στους πιστούς σχετικά με το "υπερπέραν" τα έχει αναπτύξει μέσα στη Βίβλο. Καμία "εμπειρία" όπως αυτές που αναφέρονται στο κρινόμενο κείμενο δεν έχει προέλευση από τον Θεό και όποιος υποστηρίζει ότι ο Κύριος έδωσε σ' εκείνον **ΝΕΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ**, έμμεσα λέει ότι ο Θεός θυμήθηκε ξαφνικά κάτι που "λησμόνησε" να συμπεριλάβει στη Γραφή και άρα ο λόγος του Θεού που έχουμε στα χέρια μας ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΡΗΣ... **Πόσο μεγάλη βλασφημία!!!**

Ιδιαίτερες αποκαλύψεις στους Αποστόλους

Ο εκδότης του "ευαγγελικού" περιοδικού προσπαθεί στη συνέχεια να στηρίξει την παραπάνω διαβολική θέση επάνω στη Βίβλο, και επιχειρηματολογεί με τα εξής λόγια:

«Ο Απ. Παύλος είχε μία τέτοια ιδιαίτερη αποκάλυψη για τον Ουρανό. Τον κάλεσε ο Κύριος να δει και να "γενθεί" στοίχαιά του Ουρανού με μοναδικό τρόπο, άγνωστα και ασύλληπτα για μας τους υπόλοιπους».

Πάντα ο Διάβολος προσπαθεί να περάσει τα ψέματά του ξεκινώντας από κάποια βιβλική αλήθεια. Ασφαλώς και ο Θεός χάρισε στον απόστολο Παύλο –όπως και στον Πέτρο και στον Ιωάννη και ίσως σε άλλους Αποστόλους– διάφορες εμπειρίες, όμως είτε αυτές ήταν τέτοιας φύσης που **«δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήση»** (Β΄ Κορ. 12/ιβ/4), όπως στην περίπτωση του Παύλου και γι' αυτό ο δούλος του Θεού δεν τόλμησε να τα περιγράψει, είτε ήταν "μεταδόσιμα", όπως στην περίπτωση του Πέτρου (Πράξ. 10/ι/10) και γι' αυτό ο Πέτρος χωρίς δισταγμό τα μετέδωσε αμέσως στους άλλους αδελφούς **και συμπεριλήφθηκαν στη Βίβλο**.

Αποκαλύψεις σε άλλους

Και τελειώνει την εισαγωγή του ο εκδότης του "ευαγγελικού" περιοδικού, γράφοντας:

«Μια παρόμοια εμπειρία στη ζωή ενός πιστού ανθρώπου, με αντικείμενο αυτή τη φορά την Κόλαση. Ναι, ο Κύριος τον πήγε στην Κόλαση και επέτρεψε να ζήσει για λίγο και να θυμάται, για να μεταφέρει σε εμάς, αλήθειες και πραγματικές φρικτές γύρω από το τι είναι και τι βιώνεται στην Κόλαση».

Όπως προείπαμε, όλα όσα είχε και ήθελε να πει ο Θεός στους Χριστιανούς, τα έχει καταθέσει **ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ και πουθενά αλλού**.

Οτιδήποτε άλλο, είναι γέννημα φαντασίας ή δαιμονικής επιρροής και τέ-

Δεν υπάρχει άλλη δημιουργία!

Στο κρινόμενο κείμενο διαβάζουμε:

«Υπήρχαν και άλλα όντα μαζί του στο κελί, αλλά δεν ήξερε αν ήταν δαίμονες ή τι ήταν. (...) Αυτά τα όντα ήταν τεράστια και όπως τα ένιωθε πεσμένος στο πάτωμα του κελιού του είχαν άγριες διαθέσεις εναντίον του. Ήταν φρικτά στην όψη και στη διάπλασή τους. Είχαν ένα άγριο και φρικτό πρόσωπο, σκληρό και εχθρικό, είχαν ένα χέρι μεγάλο και ένα μικρό και η ωμοπλάτη τους ήταν δυσανάλογα μεγάλη και εξείχε προς τα πίσω. Τα μήλα στο πρόσωπό τους ήταν άγρια, πεταχτά, και τα σαγόνια τους τεράστια. Τα χέρια τους δεν κατέληγαν σε δάχτυλα, αλλά το ένα έμοιαζε με κάτι σαν μαστίγιο, το άλλο είχε κοφτερές λεπίδες, το άλλο μυτερά, σουβλερά και γαμψά νύχια. (...) Ήταν ψηλοί, γιγαντόσωμοι, αλλά και κοντοί. Είχαν τη μορφή φιδιού, σκουληκιού, βατράχου, αράχνης, πελώριας αράχνης, σαύρας.»

Υπάρχει **ΜΟΝΟΝ ΕΝΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ** στο σύμπαν κι αυτός είναι Ο ΘΕΟΣ μέσω του Ιησού Χριστού. Η Βίβλος λέει ότι «**Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν**» (Ιωάν. 1/α/3) και «**δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν**» (Κολ. 1/α/16). Αυτό σημαίνει πως ΚΑΙ ΑΥΤΑ ΤΑ "ΟΝΤΑ" της κόλασης –αν υποθέσουμε ότι υπάρχουν – θα έπρεπε να είναι "δημιουργήματα" του Θεού μέσω Ιησού Χριστού!!! Όμως στη Βίβλο διαβάζουμε ότι «**είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν**» (Γεν. 1/α/31).

Συμπέρασμα: Αφού ο Θεός δημιούργησε ΜΟΝΟ ΚΑΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, άρα τα "όντα" για τα οποία μιλάει το κρινόμενο κείμενο **ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ**, και όσα σχετικώς γράφει το κείμενο αυτό **ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΨΕΜΑΤΑ**. ❗

τοιες δήθεν "αποκαλύψεις" στάθηκαν πηγή των χειρότερων αιρέσεων όπως π.χ. ο **Μορμονισμός**, που στηρίζεται σε δήθεν "νεότερες αποκαλύψεις του Χριστού" προς τον ψευδοπροφήτη **Joseph Smith** και τις οποίες έγραψε στο βιβλίο του Μορμόνου, ή στο "νεότερο φως" που επικαλούνται κατά καιρούς οι Μάρτυρες της «**Σκοπιάς**» και κάθε τόσο ξεφουρνίζουν διαφορετικές "ερμηνείες"

και διδασκαλίες, ξένες με το λόγο του Θεού, και ούτω καθ' εξής.

Άνθρωπος ανισόρροπος

Εξετάζοντας το κείμενο που ελέγχουμε, εύκολα γίνεται φανερό ότι ο άνθρωπος που το έγραψε χωρίς αμφιβολία είναι **ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΟΣ**, αφού δεν είναι συνεπής ούτε καν με όσα διηγείται ο ίδιος.

Για παράδειγμα σε ένα σημείο γράφει: «Σε λίγο όλα βυθίστηκαν σε ένα πυκνό, τρομακτικό σκοτάδι». Πώς είναι δυνατόν, μέσα στο σκοτάδι που τον εμποδίζει να βλέπει, να διακρίνει ότι τα "όντα" αυτά «ήταν φρικτά στην όψη και στη διάπλασή τους». Ένα από τα δύο είναι ψέματα. Επίσης γράφει πως τα "όντα" που δήθεν έβλεπε, ήταν «ψηλοί, γιγαντόσωμοι, αλλά και κοντοί...». Γίνεται ό-

μως να είναι ψηλοί και κοντοί ταυτόχρονα; Οποία ανοησία και παραλογισμός!

Δυστυχώς, ο εκδότης του "ευαγγελικού" περιοδικού πήρε στα σοβαρά το κείμενο ενός ψυχικά διαταραγμένου –αν όχι δαιμονισμένου– ανθρώπου, το πίστεψε και θέλησε να το διαδώσει στους αναγνώστες του. Εδώ ακριβώς συνίσταται και η ευθύνη του.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΕΥΔΟΥΣ & ΠΛΑΝΗΣ

Αφού είπαμε πως το κείμενο είναι γεμάτο από πολλά **ΨΕΜΑΤΑ**, ας δούμε ενδεικτικά κάποια από αυτά που διδάσκονται στο εν λόγω κατάπτυστο δήθεν "αποκαλυπτικό" και δήθεν "θεόδοτο" κείμενο:

- **Είναι ψέμα** ότι υπάρχει τόπος ή χώρος, γεωγραφικός ή πνευματικός, που να ονομάζεται "κόλαση". Πουθενά στις Άγιες Γραφές δεν υποστηρίζεται κάτι τέτοιο. Η λέξη "κόλαση" (από το ρήμα **κολάζω**) σημαίνει **τιμωρία** και αναφέρεται μόνο σε μία κατάσταση και τίποτε άλλο. Τα "κελιά" και οι "φωτιές" που επανηλειμμένα αναφέρονται στο ψεύτικο αυτό κείμενο, δεν υπάρχουν πουθενά ούτε σε γίγνο ούτε σε υπερβατικό χώρο.

- **Είναι ψέμα** όσα λέει για τον θόρυβο. Διαβάζουμε: «Ο θόρυβος στην Κόλαση είναι αβάσταχτος. Είναι τόσο διαπεραστικές οι στρινγκιές, οι φωνές και οι άγριοι ήχοι, που ακόμα και τα αυτιά σου να κλείσεις και να σφραγίσεις με τα χέρια σου, πάλι φτάνουν μέσα στο κρανίο σου, το οποίο αισθάνεσαι ότι το διαπερνούν». Αντίθετα πρέπει να πούμε ότι στον άδη βασιλεύει ΣΙΩΠΗ. Ο Δαβίδ προσεύχεται: «**Ας καταισχυνθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω άδη**» (Ψαλμ. 31/λα/17). «**Εάν ο Κύριος δεν με εβοήθει, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει η ψυχή μου εν τη σιωπή**» (Ψαλμ. 94/17). «**Οι νεκροί δεν θέλουσιν αινέσει τον Κύριον,**

ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής» (Ψαλμ. 115/ριε/17). Καλένας εκεί δεν "φωνάζει" ούτε "ουρλιάζει" ούτε "βρίζει".

- **Είναι ψέμα** όσα λέει για τη γύμνια. Διαβάζουμε: «*Ένα άλλο ακόμα φρικτό χαρακτηριστικό ήταν η γύμνια. Ήταν όλοι γυμνοί εκεί*». Πουθενά στις Γραφές δεν αναφέρεται κάτι τέτοιο. Εντελώς αντίθετα, οι άνθρωποι **ΗΤΑΝ ΓΥΜΝΟΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ!** Στη Γένεση διαβάζουμε, «**Ήσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν νυχύνοντο**» (2/β/25) και αυτό βέβαια δεν αποτελούσε πρόβλημα, επειδή οι άνθρωποι χωρίς την αμαρτία δεν ήταν πονηροί.

- **Είναι ψέμα** όσα λέει σχετικά με τη νομολογία των "όντων" που δήθεν υπάρχουν στην "κόλαση". Διαβάζουμε: «*Την Κόλαση την κυβερνούν ηλίθια όντα, αποκρουστικά στην όψη*». Ο Θεός δεν έπλασε "ηλίθια όντα" ούτε υπάρχει τόπος μέσα στο σύμπαν που να τον κυβερνούν "ηλίθια όντα". Αντίθετα ο Διάβολος περιγράφεται **ΕΞΥΠΝΟΤΑΤΟΣ** και οι Χριστιανοί προτρέπονται να προσέχουν «**τας μεθοδείας του διαβόλου**» (Ε- >>

Στο κέντρο της Γης;

Άλλο μέγα ψέμα είναι η δήλωση ότι όσα είδε ο φαντασιόπληκτος αυτός άνθρωπος, βρίσκονται ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ. Γράφει: «Κατάλαβε ότι πλησίαζε να φτάσει στην επιφάνεια της Γης, και ότι όλη αυτήν την εμπειρία την είχε ταξιδεύοντας μέσα στον πυρήνα της Γης, εκεί που η φωτιά πραγματικά δεν σβήνει ποτέ.»

Στο κέντρο της Γης δεν υπάρχουν τέτοια πράγματα· δεν υπάρχει καμία κόλαση ούτε κελιά ούτε ψυχές ούτε "όντα" που βασανίζουν ανθρώπους. Όλα αυτά είναι μεσαιωνικά καλογερίστικα παραμύθια, όπως αυτά που βλέπουμε στα σκίτσα εκείνης της εποχής, ενάντια στα οποία με κάθε δύναμη πολέμησαν όλοι οι σοβαροί Ευαγγελικοί μεταρρυθμιστές.

Επιπλέον ο εκδότης του ίδιου "ευαγγελικού" περιοδικού σε άλλα κείμενα του διδάσκει ότι «**Η Γη πρόκειται ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ**».

Διαβάζουμε σε ένα από αυτά: «Μετά είναι οι ουρανοί που "θα παρέλθουν με συριγμό". Ίσως οι ουρανοί που ούτε ξέρουμε πώς είναι ούτε ξέρουμε πού είναι [*] να μην παρέρχονται, αλλά αυτό που βλέπουμε γύρω μας, το αστρικό σύμπαν, το στερέωμα, ο ουρανός που αντικρίζουν τα φυσικά μας μάτια, οπωσδήποτε θα παρέλθουν, και μάλιστα με σκληρό και βίαιο τρόπο. (...) Χρειάζεται να δούμε ένα ακόμα σημείο, το πιο αποφασιστικό ίσως απ' όλα όσα αναφέραμε. Από τις περιγραφές που διαβάσαμε και τις λέξεις που συναντήσαμε στα πιο πάνω εδάφια "θέλουσι παρέλθει με συριγμόν... θέλουσι διαλυθή... θέλουσι κατακαεί... θέλουσι χωνευθή" φαίνεται ξεκάθαρα ότι πρόκειται για ένα τέλος. Τέλος όλων, των πάντων. Όχι προμήνυμα του τέλους, ούτε οι λέξεις καταστροφή, πόλεμος, σύρραξη, παγκόσμιος... Όχι αυτά. Τώρα μιλάμε για το ένα, το πραγματικό Τέλος, που άλλο μετά απ' αυτό δεν θα υπάρχει. "Πάντων το Τέλος επλησίασε" αναφέρει η Καινή Διαθήκη (Α' Πέτρου δ' 7) και αυτό ακριβώς εννοεί.»

Αν όπως ο ίδιος ερμηνεύει τις περικοπές, ο πλανήτης Γη καταστραφεί –εμείς θα περιμένουμε να το διαπιστώσουμε– τότε και η "κόλαση" που περιγράφει ότι τάχα βρίσκεται στο κέντρο της Γης, **ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ ΕΠΙΣΗΣ**.

Έτσι όμως ανατρέπονται και διαψεύδονται τα άλλα που λέει, ότι δηλαδή «**θάνατος δεν υπάρχει στην Κόλαση, ούτε αίματα έτρεχαν από τους ανθρώπους. Το μόνο που υπήρχε ήταν βασανισμός και πόνος που δεν τελείωναν**».

[*] Ενώ για τους ΟΥΡΑΝΟΥΣ ο εκδότης ομολογεί «**ούτε ξέρουμε πώς είναι ούτε ξέρουμε πού είναι**» και δίκαια, αντίθετα όμως για την ΚΟΛΑΣΗ, παρουσιάζεται να ξέρει και πού είναι και πώς είναι! Κάτι ύποπτο δεν υπάρχει εδώ;...

Και μόνο ο ισχυρισμός ότι ο Θεός δεν φρόντισε να περιγράψει την “κόλαση” μέσα στην Αγία Γραφή, αλλά δήθεν διάλεξε να το κάνει ΜΕ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ 2000 ΕΤΩΝ μέσω ενός ανώνυμου και ανισόρροπου ανθρώπου που ως σύγχρονος ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗΣ γράφει ανοησίες, αποτελεί την μεγαλύτερη απόδειξη πως ΟΛΑ Σ’ ΑΥΤΟ ΤΟ “ΟΡΑΜΑ” ΕΙΝΑΙ ΨΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΑΝΕΣ!

>> φεσ. 6/ς/11) και στην προσευχή τους να ζητούν: **«Πάτερ ημών... μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού»** (Ματθ. 6/ς/13).

- **Είναι ψέμα** όσα λέει ότι στην κόλαση θα υπάρχουν "όντα" που θα «βλασφημούν το Πρόσωπο του Θεού». Διαβάζουμε πως τα "όντα" που δήθεν "κυβερνούν την Κόλαση" «το μόνο που κάνουν είναι να μισούν και να βλασφημούν το Πρόσωπο του Θεού και να βασανίζουν φρικτά τους ανθρώπους».

Πρώτα απ’ όλα **“το πυρ το αιώνιον [είναι] πτοισμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού»** και όχι για να κυβερνούν εκεί (Ματθ. 25/κε/41).

Δεύτερο, αν ο Θεός προσωρινά **«υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις απώλειαν»** (Ρωμ. 9/θ/22), σκοπός Του ήταν ΝΑ ΣΩΣΕΙ και όχι να αφήσει να συνεχίσουν να Τον βλασφημούν αδιάκοπα. Φαντάζεστε ένα Σύμπαν που θα βασιλεύει ο Χριστός και οι άγιοί Του, και μέσα σ’ αυτό να υπάρχει ένας "χώρος" όπου κάποια "όντα" ΘΑ ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΝ τον Θεό αδιάκοπα; Πού λοιπόν είναι η

νίκη του Χριστού πάνω στον Διάβολο, αν δεν κατάφερε να απαλλάξει τον κόσμο από την πονηρία και την βλασφημία του;

Μια τέτοια υπόθεση δεν ταιριάζει διόλου με την διαβεβαίωση της Βίβλου, ότι **«Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου»** (Α’ Ιωάν. 3/γ/8). Δεν βλασφημούν τον Θεό, λοιπόν, τα παράξενα δήθεν "όντα" που γεννούν τα αρρωστημένα μυαλά, αλλά βλάσφημες είναι οι ανόπτες και αντίθετες με τον λόγο του Θεού φαντασιώσεις τέτοιων συγγραφέων.

- **Είναι ψέμα** ότι τα εδάφια που το "ευαγγελικό" περιοδικό παραθέτει στο τέλος του κρινόμενου κειμένου είναι **«παραπομπές επιβεβαίωσης»**. Τα περισσότερα είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΣΧΕΤΑ με το θέμα και αναφέρονται όχι στο επέκεινα αλλά σε γεγονότα και καταστάσεις ΑΥΤΗΣ ΕΛΩ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, και είναι τούτο ένα ακόμη παράδειγμα πώς ο Διάβολος δε διστάζει να χρησιμοποιεί τα κωρία της Βίβλου για δικούς του σκοπούς, όπως έκανε και στους πειρασμούς του Χριστού στην έρημο (Ματθ. 4/δ/1-10).

Πολλά άλλα μπορούσαν να γραφτούν για το κατάπτυστο και αντιβιβλικό αυτό κείμενο, όμως αρκούμαστε σ’ αυτά. Όποιος θέλει να μάθει την αλήθεια για τα μετά θάνατον ας στραφεί ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ και πουθενά αλλού, επειδή ο λόγος του Θεού είναι το μόνο ασφαλές έδαφος και εφόδιο τόσο για τούτη όσο και για την επόμενη ζωή μας. 41

Ο «βασιλεύς της Ελλάδος»

Στην προσπάθειά τους να αντιταχθούν στον Θεό της Βίβλου, κάποιοι παρασύρονται σε δήθεν "εθνικόφρονες" εκδηλώσεις φτάνοντας μέχρι του σημείου να κατηγορήσουν την Αγία Γραφή και ιδιαίτερα την Παλαιά Διαθήκη, ως βιβλίο εβραϊκής μυθολογίας **που δήθεν στρατεύεται κατά των Ελλήνων.**

Δεν θα καταπιαστούμε εδώ να αναλύσουμε πόσο λάθος έχουν σ' αυτή τους την συκοφαντική εκστρατεία, επειδή είναι ηλίου φαινότερο ότι κάτω από τα σοβινιστικά κίνητρα που τους διαπνέουν, είναι επόμενο να οδηγούνται και σε υπερβολές και σε κατάφορες αδικίες.

Εντούτοις, θα ήταν δίκαιο να σημειώσουμε –με αφορμή και την τρέχουσα επικαιρότητα– ότι η Βίβλος είναι ίσως το μόνο μη ελληνικό αρχαίο σύγγραμμα που φανερώνει με τόσο δυνατό τρόπο **την ελληνικότητα της Μακεδονίας και του Μεγάλου Αλεξάνδρου.**

Αναφερόμαστε στην προφητεία του Δανιήλ, που προέλεγε την διαδοχή των εθνών στα χρόνια που θα επακολουθούσαν της εποχής του και σημειώνουμε πόσο καθαρά και μονοσήμαντα προβλέπει τον ρόλο που έμελλαν να παίξουν οι Έλληνες και ο βασιλιάς τους, που θα ηγούνταν στην εκστρατεία προς την Περσία και πιο ανατολικά.

Μιλώντας σε γλώσσα συμβολική

ο Προφήτης διηγείται στο κεφάλαιο 8/ή μια όραση που είδε, σύμφωνα με την οποία συμβολικά «ζώα» εικόνιζαν τις επερχόμενες κοσμοκρατορίες που θα επηρέαζαν τον λαό Ισραήλ και την κατάσταση εκείνης της περιοχής.

Ο Δανιήλ διηγείται πώς αργότερα ο άγγελος Γαβριήλ του εξήγησε ότι, «²⁰ **Ο κριός, τον οποίον είδες, ο έχων τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλείς της Μηδίας και της Περσίας. ²¹ Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλεύς της Ελλάδος· και το κέρασ το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμών αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. ²² Το δε ότι συνετρίβη και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, δηλοί ότι τέσσαρα βασίλεια θέλουσιν εγερθή εκ του έθνους τούτου· πλην ουχί κατά την δύναμιν αυτού».**

Η προφητεία αυτή εκπληρώθηκε με καταπληκτική ακρίβεια αφού και η αυτοκρατορία των Μηδο-Περσών επακολούθησε και η Ελληνική εκστρατεία υπό τον Μέγα Αλέξανδρο, που δημιούργησε το μεγάλο ελληνικό κράτος το οποίο όμως στη συνέχεια διαιρέθηκε σε τέσσερα βασίλεια, όπως ακριβώς προείπε η προφητεία.

Πιο συγκεκριμένα μετά το θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου το 323 π.Χ., οι στρατηγοί μοίρασαν την αυτοκρατορία ως εξής: *Αντίπατρος* και *Κρατερός* πήραν Μακεδονία, Ιλλυρία, Ήπειρο και την υπόλοιπη Ελλάδα· ο *Πύθωνας* πήρε τη Μηδία· ο *Σέλευκος* πήρε τη Βαβυλωνία· ο *Ευμένης* πήρε Καππαδοκία και Παφλαγονία· ο *Λυσίμαχος* πήρε τη Θράκη· ο *Πτολεμαίος* πήρε Αίγυπτο και Κυρηναϊκή· ο *Μένανδρος* πήρε τη Λυδία· ο *Φιλώτας* πήρε την Κιλικία· ο *Αντίοχος* πήρε Μεγάλη Φρυγία, Παμφυλία και Λυκία· ο *Νεοπτόλεμος* πήρε την Αρμενία και ο *Αρχέλαος* πήρε τη Μεσοποταμία. Σύντομα, όμως, ύστερα από αλληπάλληλες διαμάχες, συγκρούσεις και συμμαχίες μεταξύ τους, σχηματίστηκαν τα τέσσερα μεγάλα ελληνικά κράτη της **Αιγύπτου**, της **Μακεδονίας**, της **Συρίας** και της **Περγάμου**.

Στην παρούσα αναφορά το ενδιαφέρον μας στρέφεται ιδιαίτερα στον σαφή και αδιαφιλονίκητο προσδιορισμό του Μεγάλου Αλεξάνδρου ως **βασιλιά της Ελλάδας**.

Εφόσον, λοιπόν, ο Μέγας Αλέξανδρος αναγνωρίζεται και αναφέρεται «**Βασιλεύς της Ελλάδος**» ήδη 600 περίπου χρόνια προ Χριστού και μάλιστα 300 περίπου χρόνια πριν από τη δική του γέννηση, ποιος θα μπορούσε με λογικό και δίκαιο τρόπο να τον διεκδικήσει για οποιοδήποτε άλλο λαό, που ούτε καν υπήρχε εκείνη την εποχή, όπως συμβαίνει σήμερα ιδιαίτερα από τους κατοίκους του τεχνητού κρατιδίου στα βόρεια της Ελλάδας;

Οπως καλά γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, το περιοδικό «**ΤΥΧΙΚΟΣ**» δεν α-

σχολεύεται με διπλωματικά, εθνικιστικά και άλλα βρόμικα παιχνίδια της διεθνούς πολιτικής. Αναγνωρίζουμε και αγαπούμε όλους τους ανθρώπους ως πλάσματα του Θεού με ίση αξία και ίσα δικαιώματα, χωρίς πολιτικές, φυλετικές ή άλλου είδους διακρίσεις, καθώς «**ο Θεός (...)** **έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων**, **διά να κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα οροθέσια της κατοικίας αυτών**» με απώτερο σκοπό «**να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν αυτόν και να εύρωσιν**» (Πράξ. 17/ιζ/24-27).

Δεν είναι δυνατόν, εντούτοις, να παραγνωρίσουμε την ιστορική αλήθεια που από τα βάθη των αιώνων βοά και διατυμπανίζει, ότι «**ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν**» (Δαν. 4/δ/25), στα πλαίσια της οποίας και ο Αλέξανδρος και οι Έλληνες έπαιξαν το ρόλο τους προετοιμάζοντας την έλευση του Μεσσία.

Στον πίνακα της απέναντι σελίδας μπορείτε να δείτε πώς μεταφράζεται το σχετικό χωρίο του Δανιήλ σε διάφορες γλώσσες όπου χωρίς εξαίρεση ο «τράγος» της προφητείας αποδίδεται ως «**βασιλεύς της Ελλάδος**».

Επισημαίνεται ότι στα εβραϊκά η Ελλάδα λέγεται *Yavan* η δε ελληνική γλώσσα και οι Έλληνες *Yavanit*, από τον απόγονο του Νώε **Ιαυάν** (Γέν. 10/ι/4) εξ ου *Ιωνία*, *Ίωνες* κ.λπ. [Αυτός ο όρος έχει διατηρηθεί αμετάφραστος σε μερικές γλώσσες π.χ. *Γιουνανιστάν*, *Γιουνάν* κ.λπ.].

Επισημαίνεται ότι στα εβραϊκά η Ελλάδα λέγεται *Yavan* η δε ελληνική γλώσσα και οι Έλληνες *Yavanit*, από τον απόγονο του Νώε **Ιαυάν** (Γέν. 10/ι/4) εξ ου *Ιωνία*, *Ίωνες* κ.λπ. [Αυτός ο όρος έχει διατηρηθεί αμετάφραστος σε μερικές γλώσσες π.χ. *Γιουνανιστάν*, *Γιουνάν* κ.λπ.].

Μετάφραση του χωρίου 8/η/21 του Δανιήλ σε διάφορες γλώσσες

Αγγλικά =	And the rough goat is the king of Grecia
Αγγλικά =	And the rough he-goat is the king of Greece (Ιουδαϊκή Μετάφραση)
Αλβανικά =	Cjapi leshtor është mbreti i Javanit
Βουλγαρικά =	Буйният козел е грѣцкият цар ✖
Γαλλικά =	Et le bouc velu, c'est le roi de Javan
Γερμανικά =	Der Ziegenbock aber ist der König in Griechenland
Δανέζικα =	den lādne Buk er Kongen af Grækenland
Εσπεράντο =	kaj la vila virkapro estas la regxo de Grekujo
Ινδονησιακά =	Kambing jantan itu melambangkan kerajaan Yunani
Ισλανδικά =	og hinn loðni gelthafur merkir Grikklands konung
Ισπανικά =	El macho cabrío peludo representa al reino de Grecia
Ιταλικά =	Il becco peloso è il re di Grecia
Κρεολικά =	Bouk kabrit la menm se wa peyi Lagrès la
Κροατικά =	Rutavi jarac jest kralj Grčke ✖
Λατινικά =	porro hircus caprarum rex Graecorum est
Λιθουανικά =	Gauruotasis ožys yra Graikijos karalius
Μαορί =	Ko te koati toa puhuruhuru, ko te kingi tera o Kariki
Ν. Αφρικανικά =	En die harige bok is die koning van Griekeland
Νορβηγικά =	Og den raggete bukk er kongen av Grekenland
Ολλανδικά =	Die harige bok nu, is de koning van Griekenland
Ουγγρικά =	A szőrös kecskebak Görögország királya ✖
Ουκρανικά =	А козел, той волохатий, це цар Греції ✖
Πολωνικά =	Kozioł zaś - króla Jawanu (Grecji)
Πορτογαλικά =	Mas o bode peludo é o rei da Grécia
Ρουμανικά =	Țapul însă este împăratul Greciei ✖
Ρωσικά =	А козел косматый – царь Греции ✖
Σερβικά =	A runjavi je jarac car grèki ✖
Σουηδικά =	Men bocken är Javans konung
Τουρκικά =	Teke Grek Kralidir
Τσεχικά =	Kozel pak ten chlupatý jest král Řecký ✖
Φινλανδικά =	Vuohipukki on Kreikan valtakunta
Χόζα =	nenkunzi yebhokhwe exhonti ngukumkani wakwa Yavan

Παντού ο
Αλέξανδρος
ονομάζεται
«**Βασιλεύς της
Ελλάδος**»,
ακόμη και στις
βαλκανικές και
σλαβικές
γλώσσες ✖.

«Αι γραΐαι» του Παύλου

«Αι γραΐαι ωσαύτως να έχωσι τρόπον ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμένοι εις πολλήν οينوποσίαν, να ήναι διδάσκαλοι των καλών, διά να νουθετώσι τας νέας να ήναι φιλανδροι, φιλότεκνοι, σώφρονες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, διά να μη βλασημηται ο λόγος του Θεού» (Τίτ. 2/β/3-5).

Στην ευρύτατα χρησιμοποιούμενη μετάφραση του Βάμβρα, και συγκεκριμένα στην Επιστολή του Παύλου προς τον συνεργάτη του Τίτο (2/β/3), γίνεται λόγος για γυναίκες που τις ονομάζει «**γραΐας**». Το αρχαίο κείμενο τις ονομάζει «**πρεσβυτιδας**» ενώ η ΝΔΜ και άλλες μεταφράσεις αποδίδουν «**ηλικιωμένες [γυναίκες]**». Μία ακόμη φορά που χρησιμοποιείται ανάλογη λέξη είναι στην Επιστολή προς Τιμόθεο (Α΄ Τιμ. 5/ε/2), που χρησιμοποιεί τον τύπο «**πρεσβυτέρας**», το οποίο όμως ο Βάμβρας αφήνει αμετάφραστο ενώ η ΝΔΜ αποδίδει ως «**γεροντότερες**».

Συνεπώς, όποια απόδοση κι αν προτιμήσουμε, το θέμα είναι το ίδιο, δηλαδή γυναίκες κάποιας ηλικίας... Ας μη λησμονούμε δε πως όταν ο Παύλος αναφερόταν σε ηλικιωμένες γυναίκες στην εποχή του, τότε που ο μέσος όρος ζωής ήταν πολύ μικρότερος από το σημερινό, το πιθανότερο να αναφερόταν σε άτομα περίπου

50-60 ετών. Βέβαια, σε πολλές από εμάς τις γυναίκες δεν αρέσει να σκεφτόμαστε ότι μεγαλώνουμε ή ότι ήδη μεγαλώσαμε. Γιατί άραγε; Είναι κακό ότι ζήσαμε και φτάσαμε σ' αυτή την ωριμότητα;

Καλό θα ήταν να παραμερίσουμε το ζήτημα της ηλικίας και να δούμε κάτι πιο πρακτικό και ωφέλιμο σ' εμάς και στους γύρω μας. Τι ζητάει, λοιπόν, ο Θεός από εμάς που διανύουμε αυτή την περίοδο της ζωής μας;

Είναι σημαντικό ότι δεν μας ζητάει να κάνουμε αλλά να μεταδώσουμε από εκείνο που ήδη έχουμε—ή πρέπει να έχουμε. Χωρίς αμφιβολία όλες έχουμε περάσει ώρες και ώρες σπουδάζοντας τις Άγιες Γραφές, ακούγοντας διάφορα κηρύγματα και μελέτες, που λογικά πρέπει να έχουμε φορτώσει το νου μας με σημαντικό μέρος από τη σοφία που ο Θεός έχει αποκαλύψει στους ανθρώπους. Είναι γι' αυτό που ο Παύλος βεβαιώνει τους συγ-

Με αφορμή τη Γιορτή της Γυναίκας (8 Μαρτίου)

χριστιανούς του ότι «**έχομεν νουν Χριστού**» (Α΄ Κορ. 2/β/16). Αυτό δεν είναι κάτι εγωιστικό, για το οποίο μπορούμε να καυχόμαστε, αλλά είναι δώρο και εργαλείο που μας χάρισε ο Κύριος με σκοπό να ζούμε σ' αυτό τον κόσμο **«σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς»** (Τίτ. 2/β/12). Αλλά όχι μόνο αυτό. Στην περικοπή που μελετούμε εδώ βλέπουμε ότι ο Θεός ζητάει ένα επιπλέον έργο από εμάς τις "ωριμότερες" γυναίκες, και τούτο είναι **«να νουθετούμε»** ή **«να σωφρονίζουμε»** τις νεότερες αδελφές μας. Με άλλα λόγια να προσφέρουμε με αγάπη την συμβουλή μας, που χωρίς άλλο θα είναι πολύ διαφορετική από εκείνη του κόσμου.

Παρατηρούμε με πόσο ζήλο ο κόσμος συμβουλεύει τις νέες μέσα από τα ΜΜΕ (τηλεόραση, ραδιόφωνο, περιοδικά και βιβλία). Αλλά ποιες είναι οι συμβουλές του; Να μερικά παραδείγματα:

- Πρόσεξε να μη σου πάρει ο άνδρας τον αέρα και για τούτο πάτησε του το πόδι από την αρχή (από την ώρα του γάμου σας)...
- Μη βιαστείς να παντρευτείς. Να χαρείς πρώτα τη ζωή σου, μη σκλαβωθείς στο σπίτι.
- Βάλε στόχους στη ζωή σου για μια καλή καριέρα.
- Όταν παντρευτείς μην βιαστείς να κάνεις παιδιά. Πρέπει πρώτα να κάνεις πολλά ταξίδια και να απολαύσεις ό,τι προσφέρει ο σύγχρονος κόσμος.
- Μην πάρεις κιλά και χαλάσεις τη σιλουέτα σου· ίσως έτσι χάσεις τον άντρα σου.
- Φρόντισε να έχεις μια καλή εργασία με καλό εισόδημα, για να μην ταπεινώνεσαι και ζητάς "χαρτζιλίκι" από τον άντρα σου.
- Εξασφάλισε μια σύνταξη επειδή, πού ξέρεις, αν ίσως αύριο σε εγκαταλείψει ο άντρας σου θα πρέπει να ζεις με δικά σου έσοδα.

Επίσης, αν ξεφυλλίσουμε κάποιο κοσμικό περιοδικό, οι μισές σελίδες του είναι γεμάτες με διαφημίσεις για μόδες και διάφορα αξεσουάρ, δίαιτες αδυνατίσματος και πανάκριβα καλλυντικά που όλα στοχεύουν να κάνουν τη γυναί-

**Η αξέχαστη θεία μου Κατίνα·
ζωντανό παράδειγμα
Χριστιανής «γριάς» !**

κα να φαίνεται ελκυστική και προκλητική. Το μόνο μέτρο σύγκρισης είναι τα μοντέλα, επειδή, διαφορετικά, αν δεν γίνουμε όπως αυτά, υπάρχει φόβος ο άντρας μας να κοιτάξει αλλού...

Αλλά πόσο συμφωνεί με τα παραπάνω ο λόγος του Θεού; Και ποιο είναι το περιεχόμενο της **νουθεσίας** που πρέπει εμείς να μεταδώσουμε στις νεότερες;

1. «Να αγαπούν τους άντρες τους [φίλανδρσι]». Το ρήμα **«φιλώ»** σημαίνει αγαπώ. Να αγαπούν λοιπόν τον άντρα τους, αλλά πώς να τον αγαπούν; Και ο κόσμος νομίζει ότι αγαπά, όμως η αγάπη του Θεού είναι εντελώς διαφορετική. Είναι η αγάπη που μακροθυμεί, αγαθοποιεί, δεν αυθαδιάζει, δεν επιτίθεται, δεν παροξύνεται, δεν ζητεί τα εαυτής κ.ο.κ., όπως διαβάζουμε στο κεφάλαιο 13/ιγ της Α΄ προς Κο-

ρινθίους Επιστολής.

2. «Να αγαπούν τα παιδιά τους [φιλότεκνες].» Μα οι μητέρες αγαπούν τα παιδιά τους εκ φύσεως! Όμως τα αγαπούν σωστά; Μια λάθος αγάπη είναι όταν σπεύδουμε να ικανοποιούμε την κάθε επιθυμία τους. Επίσης λάθος είναι η μεγάλη ανοχή, όπως και πολλή οικειότητα, που κάνουν μεγάλο κακό στη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους.

Πού θα μάθουμε πώς να αγαπούμε σωστά τα παιδιά μας; Κυκλοφορεί πλήθος βιβλίων για την ανατροφή των παιδιών. Αυτά όμως συνήθως δεν διέπονται από τις αρχές της Βίβλου, όσο ευχάριστα και αν διαβάζονται και όσο λογικά αν τα βρίσκουμε αρχικά, επειδή η ζημιά που κάνουν είναι μεγάλη.

Η επιτυχία μιας συνταγής φαίνεται στα αποτελέσματα. Συγκρίνετε μια τωρινή σχολική τάξη με μία της γενιάς του 1960. Πόσος σεβασμός υπήρχε στους δασκάλους, ακόμη και έξω από το σχολείο, όταν τους συναντούσαμε στο δρόμο. Όσες ζήσατε σε κατασκηνώσεις παλαιότερα και τώρα, θα έχετε παρατηρήσει την τεράστια διαφορά. Πόσο δύσκολη είναι η διαπαιδαγώγηση του παιδιού, που τα θεμέλιά της πρέπει να τεθούν ήδη πριν από τα 4 χρόνια του!

3. «Να έχουν σωφροσύνη [σώφρονες].» Σωφροσύνη σημαίνει να έχει κάποιος σώας φρένας. Με άλλα λόγια, θα λέγαμε να μην έχουν πάρει τα μυαλά τους αέρα. Αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο να συμβεί, ιδιαίτερα όταν υπάρχει οικονομική άνεση, και εύκολα μπορούμε να γλιστρήσουμε σ' εκείνα που διαβάζουμε στην Α' Ιωάν. 2/β/16. Να συρόμαστε δηλαδή από την επιθυμία των οφθαλμών, την επιθυμία της σαρκός και την αλαζονεία του βίου. Αν η φίλη μου έχει αυτό, εγώ θα πρέπει να πάρω καλύτερο!

Αυτό κι αν είναι κοσμικότητα! Κι εδώ επίσης πρέπει να φυλαχτούμε από το πνεύμα του κόσμου. Να παραμείνουμε ταπεινές, για να μας δίνει ο Θεός τη δική Του χάρη.

4. «Να έχουν αγνότητα [αγνές].» Πρωταρχικά η φράση αυτή αναφέρεται στην αγνότητα του πνεύματος. Αγνός είναι εκείνος που κρατάει καθαρό το νου του και την καρδιά του. Με τι γεμίζουμε τη σκέψη μας; Σκεφτόμαστε όπως λέει ο λόγος του Θεού: «**όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχει τις αρετή και εάν τις έπαινος**» (Φιλπ. 4/δ/8), ή αφήνουμε να γεμίσουν τον εσωτερικό μας κόσμο άχρηστες πληροφορίες, αυτές που μολύνουν και ακυρώνουν όσα μας δίδαξε το Άγιο Πνεύμα;

Οι σκέψεις μας είναι κρυμμένες από τους άλλους, όχι όμως και από τον Θεό, που «**εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξεύρει πάντας τους λογισμούς των διανοιών**» (Α' Χρον. 28/κη/9). Σκέψεις κακίας, ζήλιας, αντιπάθειας, μίσους κ.λπ. Γι' αυτό ο Χριστός είπε ότι: «**εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον**» (Ματθ. 15/ιε/19-20).

Ο Βάμβας μεταφράζει τη λέξη ως «καθαραί», που κάλλιστα μπορεί να σταθεί και σε αναφορά με την καθαριότητα του οικιακού μας περιβάλλοντος, όπου ζούμε εμείς και τα αγαπημένα μας πρόσωπα, όμως γι' αυτά στο επόμενο σημείο.

5. «Να είναι νοικοκυρές [οικοκυροί].» Στη γυναίκα ανήκει η αρμοδιότητα να φροντίζει το σπίτι της· να το διατηρεί καθαρό, ασφαλές, ευχάριστο, υγιεινό, κατάλληλο για να φιλοξενεί την ίδια και τις αγάπες της (το σύζυγο και τα παιδιά

της). Δεν είναι δυνατό για μια χριστιανή γυναίκα να λέει ότι δεν της αρέσει το νοικοκυριό! Αν και η λέξη «*νοικοκυρά*» ακούγεται σήμερα κακόηχα, και ίσως περιφρονείται από κάποιες, στην πραγματικότητα σημαίνει ΚΥΡΙΑ, αφέντρα του σπιτιού. Δυστυχώς, όμως, το κοσμικό φρόνημα έχει κάνει αρκετές να ντρέπονται να πουν ότι ασχολούνται με τα «οικιακά».

Και δεν πρέπει να σπουδάσει μια κοπέλα; Θα ρωτούσε κάποια. Και βέβαια μπορεί και πρέπει να σπουδάσει και να συγκεντρώσει όσα περισσότερα εφόδια μπορεί. Δεν πρέπει εντούτοις να λησμονεί ότι ο κύριος ρόλος της είναι εκείνος της συζύγου και μητέρας –αν ο Θεός της χαρίσει παιδιά– και πως όλα τα άλλα είναι χρήσιμα στον πολύπλευρο αυτό ρόλο. Διαφορετικά ας μην παντρευτεί. Εξάλλου τα διαζύγια στην πλειοψηφία τους έχουν ως αιτία την καταστρατήγηση του κυρίως γυναικείου ρόλου.

Ο Βάμβας στη φράση αυτή χρησιμοποιεί τη λέξη «*οικοφύλακες*». Αυτό βέβαια δεν εννοεί ότι η γυναίκα θα φυλάει σκοπιά. Απαντά όμως σε κάποιες που ακούμε να λένε: –Δεν με κρατάει το σπίτι! Μια «*οικουργός*» χωρίς αμφιβολία θα θέλει και να προστατεύσει το έργο της. Δεν εγκαταλείπει τη φωλιά της για να γυρίζει από δω κι από κει.

Και προφανώς δεν θα ήθελε ποτέ να χαλάσει το σπιτικό των άλλων. Δεν μπορεί, λοιπόν, να επιδίδεται σε κουτσομπολιά γυρίζοντας από σπίτι σε σπίτι ή με ατέλειωτες τηλεφωνικές συνομιλίες

6. «Να έχουν καλοσύνη [αγαθές]». Καλοσυνάτες μας θέλει ο λόγος του Θεού, κι αυτό πρέπει να το διδάσκουμε

« *Να νοουθετώσι τας νέας* »

με λόγια και παράδειγμα στις νεότερες αδελφές και φίλες μας. Να έχουμε ωραίους τρόπους, να μην πληγώνουμε, να επαινούμε, να ενθαρρύνουμε, να παρηγορούμε, να μην προσβάλλουμε.

Αυτό αρχίζει από τους δικούς μας ανθρώπους και εκτείνεται στη συνέχεια στους γύρω μας. Πώς βλέπουμε τις αδελφές μας και τα παιδιά τους; Πώς αντιμετωπίζουμε τα διάφορα προβλήματα; Με αδιαφορία ή με ενδιαφέρον; Από απόσταση ή πλησιάζοντας για να βοηθήσουμε; Όπως οι κληρικοί της παραβολής ή όπως ο καλός Σαμαρείτης; (Λουκ. 10/1/30-35). Ίσως εδώ αξίζει να θυμηθούμε τον λόγο του Κυρίου: «**Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντάς σας, ποία χάρις χρεωσείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς**» (Λουκ. 6/ς/32).

7. «Να υποτάσσονται στους άντρες τους [υποτασσόμεναι]». Ο λόγος του Θεού αναγνωρίζει και υποστηρίζει πάντοτε την ιεραρχία που ο Πλάστης θέσπισε από την αρχή, σύμφωνα με την οποία ο άντρας μας έχει πάντοτε το προβάδισμα. Με τον τρόπο αυτό δεν υποτιμάται η γυναίκα, όπως κατηγορούν εκείνες που δεν γνωρίζουν την αλήθεια των πραγμά-

των. Η θεία τάξη δεν βαθμολογεί αξίες, δεν αναφέρεται στο ποιος είναι καλύτερος, εξυπνότερος, ικανότερος. Θέτει μόνο μια σειρά για να μπορεί να υπάρχει κοινωνική αρμονία και συμπόρευση. Το αρχαίο βιβλικό ρητό ρωτάει: **«Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ομού, εάν δεν ήναι σύμφωνοι;»** (Αμώς 3/γ/3). Πολύ περισσότερο αυτή η συνθήκη είναι απαραίτητη για μια ομαλή οικογενειακή ζωή.

Πάλι θα ήθελα να επισημάνω ότι ο Βάμβας μεταφράζει αυτή τη φράση επιλέγοντας τη διατύπωση **«ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας»**. Αν και τούτη η μετάφραση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο ορθή, εντούτοις παραπέμπει σε κάποιους χρήσιμους συλλογισμούς, επειδή περιλαμβάνει την έννοια της πειθούς. Με τούτο εννοείται πως η γυναίκα δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι ένα άβουλο όργανο του άντρα, αλλά εκείνος οφείλει να την πείθει για την ορθότητα των αποφάσεών του και εκείνη να είναι πρόθυμη να πεισθεί (ευπειθής) και όχι αρνητική και πεισματάρα (απειθής). Θα τόνιζα μάλιστα εδώ τη σημασία της σιωπής, που είναι απαραίτητη αφού πρώτα εκφράσεις τη γνώμη σου. Πολλές φορές μάλιστα η σιωπή είναι το καλύτερο όπλο, επειδή σου δίνει χρόνο να ακούσεις τα επιχειρήματα του συζύγου σου και να τα σκεφτείς ξανά και ξανά.

Θα τολμήσω τώρα να σας ζητήσω να κάνετε μια σύγκριση· να δείτε τις απαιτήσεις που προτείνει εδώ ο λόγος του Θεού για τις ώριμες γυναίκες και να τις παραβάλλεται με όσα αναφέρονται ως προϋποθέσεις για να αναλάβει κάποιος καθήκοντα πνευματικού ηγέτη στην Εκ-

κλησία του Χριστού. Τότε θα προσέξετε ότι τα δεδομένα είναι σχεδόν παρόμοια (Α΄ Τιμ. 3/γ/2-7, Τίτ. 1/α/7-9).

Έτσι εκείνο που εύκολα προκύπτει, είναι ότι το Πνεύμα του Θεού όχι μόνο δεν ενδιαφέρεται να μειώσει την γυναίκα αλλά, τουναντίον, φροντίζει να την τοποθετήσει σε ασφαλές έδαφος, κατάλληλο για να εκπληρώσει τους ξεχωριστούς γι' αυτήν στόχους.

Αν όλες αυτές οι αρετές διακρίνουν τις Χριστιανές γυναίκες, και για το οποίο αξίζει να λειτουργούμε βοηθητικά εμείς οι ωριμότερες, με τέτοια διαγωγή δεν βλασημείται ο λόγος του Θεού επειδή ο κόσμος μάς παρατηρεί και έχει μεγάλες απαιτήσεις από εμάς που διακηρύττουμε πως είμαστε παιδιά του Θεού.

Ας κλείσουμε τα αυτιά μας στις λάθος συμβουλές του κόσμου και ας στραφούμε περισσότερο στη μελέτη του λόγου του Θεού και στην κοινωνία με τους αδελφούς μας όλων των ηλικιών. Πολλά θα πάρουμε και ίσως κάτι θετικό μπορέσουμε κι εμείς να μεταδώσουμε, όταν **«ο λόγος του Χριστού κατοική εν υμίν πλουσίως μετά πάσης σοφίας· διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους»** (Κολ. 3/γ/16).

Ως ώριμες γυναίκες, λοιπόν, έχουμε πολλή δουλειά να κάνουμε για να προετοιμάσουμε κατάλληλα τον εαυτό μας και για να βοηθήσουμε στις νεότερες αδελφές μας. Και οι νεότερες ας προσέχουν τι καλό μπορούν να μάθουν και να κερδίσουν από τις μεγαλύτερες αδελφές τους.

Αν κάνουμε όλες το μέρος μας, τότε θα ευαρεστήσουμε τον Θεό και σ' αυτή την περιοχή της ζωής μας. **✚**

«Εγώ δε λέγω υμίν μη ομόσαι όλως!» (Ματθ. 5/ε/34)

Παράνομος ο θρησκευτικός όρκος

Η αντίθεση του παρόντος εντύπου προς κάθε όρκο και μάλιστα τον θρησκευτικό είναι δεδομένη και διατυπωμένη πολλαπλά.[¹]

Είναι για τούτο που με ικανοποίηση δημοσιεύουμε την πρόσφατη απόφαση του **Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** (ΕΔΔΑ), με την οποία, δυστυχώς, καταδικάστηκε η Ελλάδα επειδή συνεχίζει να επιβάλλει τον θρησκευτικό όρκο σε διάφορες περιπτώσεις όπως π.χ. στην ανάληψη θέσης δημοσίου ή στρατιωτικού υπαλλήλου, στα δικαστήρια κ.λπ.

Είναι κρίμα και ντροπή για ένα δημοκρατικό και ονομαζόμενο "χριστιανικό" κράτος να παραβιάζει συστηματικά και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου και **ΚΥΡΙΩΣ τις εντολές του ίδιου του Χριστού!**

Εμείς, βεβαίως, ενδιαφερόμαστε επειδή όταν κάποιος εξαναγκάζεται να ορκιστεί, **ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΣΑΦΗ ΕΝΤΟΛΗ-ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ** των Αγίων Γραφών και μάλιστα του ίδιου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού! Και όλα αυτά με **ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ** των ίδιων των θρησκευτικών ηγετών, που για να τα έχουν καλά με την εκάστοτε πολιτεία (τον Καίσαρα) δεν είχαν ποτέ

το σθένος και την τιμιότητα να επιμείνουν στην αρχή **«πειθαρχείν δε Θεώ μάλλον ή ανθρώποις»** (Πράξ. 5/ε/29).

Για ενημέρωση των αναγνωστών αναδημοσιεύουμε το Δελτίο Τύπου του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι, καθώς και τη διεύθυνση του διαδικτύου όπου μπορείτε επίσης να διαβάσετε και ολόκληρο το κείμενο της απόφασής.^[2] **■**

[1] <http://www.tyxikos.gr/06-1-28.html>

[2] <http://cm.greekhelsinki.gr/index.php?sec=192&cid=3245>

**«Όλοι γνωρίζουμε τι υπάρχει στην πραγματικότητα.
Ότι δηλαδή "παλαμίζουν" το Ευαγγέλιο ελαφρά τη
συνειδήσει και οι ψευδορκίες είναι άπειρες.
Να καταργηθεί ο όρκος και να βρουν άλλον τρόπο να ψεύδονται».**

Αμβρόσιος, Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης, «Εθνος», 28-12-2000.

Ευρωκαταδίκη της Ελλάδας για το θρησκευτικό όρκο

Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ) εκφράζει τη μεγάλη ικανοποίησή του για τη σημερινή ομόφωνη καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) στην Υπόθεση Αλεξανδρίδη. Η σχετική προσφυγή Νο. 19516/2006 υποβλήθηκε στο ΕΔΔΑ από το ΕΠΣΕ και αφορούσε άλλωστε το νομικό σύμβουλο του ΕΠΣΕ **Θεόδ. Αλεξανδρίδη**.

Η Ελλάδα, κατά το ΕΔΔΑ, παραβίασε το Άρθρο 9 (ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας) της **Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** (ο προσφεύγων υποχρεώθηκε να αποκαλύψει στο δικαστήριο ότι δεν είναι Χριστιανός Ορθόδοξος προκειμένου να ορκιστεί στην τιμή και στη συνείδησή του και όχι στο Ευαγγέλιο) και το Άρθρο 13 (δικαίωμα πραγματικής προσφυγής) της Σύμβασης (δεν υπάρχει στην Ελλάδα νομική δυνατότητα αποκατάστασης για την παραβίαση της ελευθερίας της θρησκείας).

Το ΕΔΔΑ αποφάσισε επίσης πως η Ελλάδα πρέπει να καταβάλει 2.000 ευρώ στον προσφεύγοντα για ηθική βλάβη. Είναι αξιοσημείωτο πως, όπως το ΕΔΔΑ αναφέρει, η ελληνική κυβέρνηση έδωσε δύο διαφορετικές εκδοχές της διαδικασίας ορκωμοσίας στην προσπάθειά της να αποφύγει την καταδίκη, μια συνηθισμένη πρακτική δυστυχώς που ελάχιστα τιμά την Ελλάδα γενικά και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, που συντάσσει τις παρατηρήσεις της κυβέρνησης, ειδικότερα. (...).

Η απόφαση είναι πάρα πολύ σημαντική καθώς ουσιαστικά το ΕΔΔΑ θεωρεί πως η τρέχουσα πρακτική του θρησκευτικού όρκου στα ποινικά δικαστήρια πα-

ραβιάζει τη θρησκευτική ελευθερία.

Το ΕΠΣΕ έχει κάνει ήδη άλλες πέντε σχετικές προσφυγές στο **ΕΔΔΑ** και μια (και με άλλο αντικείμενο) στην **Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ**. Αυτές αφορούν δεκάδες περιπτώσεις υποχρέωσης των στελεχών του να αποκαλύψουν ότι δεν είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι σε καταθέσεις τους σε διάφορα ελληνικά δικαστήρια, πταισματοδίκες ή αστυνομικά τμήματα. (...) Κατά τη δίκη αυτή δύο μάρτυρες στελέχη του ΕΠΣΕ χρειάστηκε να αποκαλύψουν τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις κατά τη διάρκεια της ορκωμοσίας. Η προσφυγή αυτή βρίσκεται στο στάδιο της απόφασης της Επιτροπής. Η δε πρώτη νέα προσφυγή στο ΕΔΔΑ αφορά 14 περιπτώσεις ορκωμοσίας μεταξύ Φεβρουαρίου-Ιουλίου 2006 και στάλθηκε στην ελληνική κυβέρνηση στις 29 Ιανουαρίου 2008 με πανομοιότυπα ερωτήματα με εκείνα της υπόθεσης **Αλεξανδρίδης κατά Ελλάδας (Δημητράς κατά Ελλάδας)**.

«Η Ελλάδα πρέπει άμεσα να αλλάξει τη διαδικασία ορκωμοσίας στα ποινικά δικαστήρια, όπως το έχει ήδη κάνει για τα πολιτικά δικαστήρια επί Υπουργίας Μιχάλη Σταθόπουλου, ώστε να μην παραβιάζεται η θρησκευτική ελευθερία των ορκιζόμενων», δήλωσε ο **Παναγιώτης Δημητράς**, Εκπρόσωπος του ΕΠΣΕ που υπέβαλε την προσφυγή, και πρόσθεσε: «Οι δε δικαστικοί λειτουργοί και δικαστικοί υπάλληλοι πρέπει να μάθουν να μη θεωρούν δεδομένη την ορθόδοξη χριστιανική ταυτότητα κάθε ατόμου που καταθέτει, κάτι που μερικές φορές οδηγεί σε αυτόματα αλλά λανθασμένη καταγραφή στα πρακτικά ή στις καταθέσεις, όπως στην περίπτωση αυτή».

Προληπτική "αυτοκτονία"

Σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη και τους λόγους του Χριστού, η μόνη ασφαλής αντιμετώπιση της αμαρτίας είναι μια άλλης μορφής "αυτοκτονία", με τη μορφή της **άρνησης του εαυτού μας**. Ο Κύριος είπε: **«Εάν τις θέλη να έλθῃ ὀπίσω μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή»** (Ματθ. 16/ις/24).

Δεν είναι τούτη αφαίρεση της ζωής αλλά μια πνευματική "αυτοκτονία", που καλούμαστε να αναλάβουμε προκειμένου να ακολουθήσουμε τον Χριστό – και άρα για να ζήσουμε ως χριστιανοί.

Όλοι είναι πρόθυμοι να καταλάβουν και να αποδεχτούν (τουλάχιστον στα λόγια), ότι δεν μπορείς να ακολουθείς τον Κύριο και ταυτόχρονα να υπηρετείς τον Διάβολο. Ακόμη μπορούν να συμφωνήσουν με τον λόγο του Χριστού ότι **«Δεν δύνασθε να δουλεύετε Θεόν και μαμωνά»** (Λουκ. 16/ις/13). Όμως να μην υπηρετείς τον εαυτό σου, αυτό κανείς ή έστω ελάχιστοι δέχονται και μόνο να το συζητήσουν.

–Αυτό είναι "αυτοκτονία!", απαντούν, και έχουν δίκαιο. Όμως δύο τινά υπάρχουν, ή θα ζω ΕΓΩ ή θα ζει ο ΧΡΙΣΤΟΣ μέσα από μένα. Μέση λύση δεν υπάρχει. Ο απόστολος Παύλος αυτό το κατάλαβε, το έζησε και μας το περιέγραψε: **«Μετά του Χριστού συνεσταυρώθην· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζῇ ἐν ἐμοί· καθ' ὃ δε τώρα ζω ἐν σαρκί, ζω ἐν τῇ πίστει του Υιού του Θεοῦ, ὅστις με ἠγάπη-**

σε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ἐμοῦ» (Γαλ. 2/β/20).

Όποιος δεν κάνει αυτό το σημαντικότατο για τη ζωή του βήμα, δηλαδή εν όσω ζει να αρνηθεί τον εαυτό του, χωρίς βέβαια να αυτοκτονεί κυριολεκτικά, στην ουσία κάνει το απονενομημένο διάβημα απέναντι στον κόσμο. Ήταν για τούτο που ο Χριστός είπε ότι **«ὅστις θέλει να σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσῃ αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπόλεσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσῃ αὐτήν»** (Λουκ. 9/θ/24).

Και τι θα πρέπει να λεχθεί για εκείνους που λένε ότι είναι χριστιανοί αλλά πάνω και πριν από όλα έχουν τον εαυτό τους και τις επιθυμίες τους; Πάλι ο Παύλος θα γράψει: **«Ὅσοι εἰσὶν τοῦ Χριστοῦ ἐσταύρωσαν τὴν σὰρκα ὁμοῦ με τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας»** (Γαλ. 5/ε/24).

Αν ο παραπάνω λόγος ισχύει προς τη μία κατεύθυνση, σίγουρα ισχύει και στην αντίστροφη, οπότε θα μπορούσε να διατυπωθεί: **«Ὅσοι δὲν ἐσταύρωσαν τὴν σὰρκα ὁμοῦ με τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας, οὗτοι δὲν εἰσὶν τοῦ Χριστοῦ»**.

Στην εποχή των κάθε είδους εκπνώσεων που ζούμε, καλό είναι ο άνθρωπος να σκέπτεται τα παραπάνω με σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Νεαρός ήμουν όταν άκουσα το ρητό: **«Ὅποιος πεθάνει πρὶν πεθάνει, δὲν θα πεθάνει ὅταν πεθάνει!»** και ομολογώ ότι πολλές φορές μέχρι τώρα το είδα να επαληθεύεται στη ζωή διαφόρων ανθρώπων, και στο κοντινό και στο μακρύτερο περι-

βάλλον. Ανθρώπων που έκαναν τους πιστούς, νόμιζαν ότι είναι πιστοί· σαν τον Φαρισαίο της παραβολής, μάλιστα καυχόνταν για την πίστη και την ορθοδοξία τους. **Όμως δεν είχαν πεθάνει!** Δεν είχαν "αυτοκτονήσει" ως προς τον παλαιό άνθρωπο, **«τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας»** (Εφεσ. 4/δ/22), με αποτέλεσμα να ζουν μια θλιβερή ζωή συμβιβασμών, που ούτε εκείνους ικανοποιούσε ούτε τον Θεό.

Βέβαια όλοι καταλαβαίνουν πως αυτή η προληπτική "αυτοκτονία" δεν αναφέρεται στην φυσική μας υπόσταση. Κανείς δεν θέλει να πεθάνουμε, και πρώτος απ' όλους ο Θεός που έχει δηλώσει: **«Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατον του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψη ο ασεβής από της οδού αυτού και να ζη!»** (Ιεζ. 33/λγ/11).

Πρόκειται, όμως, για έναν "θάνατο" στον χώρο της πίστης. Ο Παύλος θα το εξηγήσει με τούτα τα λόγια: **«Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών»** (Ρωμ. 6/ς/11). Είναι συνεπώς μια κατάσταση φρονήματος, μια πνευματική αντίληψη που επηρεάζει, διέπει και κυριαρχεί στην φυσική μας ζωή. Είναι μια απόφαση και στάση ζωής, που ανταποκρίνεται στο κάλεσμα: **«Παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν»** (εδ. 13).

Όταν ο Ιούδας έγραφε ότι **«εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν εισθαι εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών»** (εδ. 18), δεν εννοούσε ανθρώπους εχθρικούς και ξένους προς την Εκκλησία –επειδή αυτοί χωρίς άλλο περπατούν σύμφωνα με τις ασεβείς επιθυμίες τους– αλλά αναφερόταν σε ανθρώπους

που ζουν μέσα στην εκκλησία και στα λόγια μιμούνται τον χριστιανό, όμως στην πραγματικότητα περπατούν σύμφωνα με ό,τι τους αρέσει και ικανοποιεί τη σάρκα τους.

Σχολιάζοντας την περίπτωση του δυστυχούς Χρ. Ζαχόπουλου, ο εκδότης του περιοδικού **«Ιωάννης ο Βαπτιστής»** (Φεβρ. 2008, σελ. 30) έγραψε μεταξύ άλλων:

*Της πτώσεως για αυτοκτονία προηγήθηκε η **πτώσις** στην αμαρτία. Εδώ είναι η τραγικότητα του χωρίς Χριστό και ελπίδα ανθρώπου. Ο Χριστός δεν διαπομπεύει τον πεσμένο. Τον παίρνει απ' το χέρι, τον ανυψώνει. Τον συγχωρεί. Αρκεί να λειτουργήσουν έγκαιρα τα δύο φωτεινά αντανakλαστικά του ανθρώπου: Η **διαφάνεια** και η **μετάνοια**.*

–Να, Χριστέ, τα προσωπικά μου δεδομένα. Αυτός είμαι! Ο άσωτος! Δέξαι με μετανοούντα και ελέησέ με!

Λύση της αμαρτίας για το θύμα (ή δράστη) δεν είναι η βουτιά της αυτοκτονίας. Είναι το άλμα της μετανοίας. Ο Θεός συγχωρεί. Οι άνθρωποι, δυστυχώς, διαπομπεύουν και εκβιάζουν!

Και έχει μεγάλο δίκαιο! Είναι ανάγκη για όλους μας, **«διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες»** (Ιακ. 3/γ/2), να είμαστε προσεκτικοί ποιον ακολουθούμε και τίνος τις επιθυμίες ικανοποιούμε στη ζωή μας. Ο Θεός μάς διδάσκει μέσω του Αποστόλου Του: **«Εις όντινα παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην»** (Ρωμ. 6/ς/16).

Στο χέρι μας, λοιπόν, είναι το αν θα ζήσουμε πραγματικά και τελικά καταξιωθούμε να λάβουμε και την **«αιώνιον ζωήν»**.

Σύμφωνο "ελεύθερης" συμβίωσης

Στη συνεδρία της 17-3-08 η Διαρκής Ιερά Σύνοδος ασχολήθηκε με το ζήτημα που δημιουργήθηκε από την κυβέρνηση με κατάθεση σχετικού νομοσχεδίου και μεταξύ άλλων αποφασίστηκε:

«*Η Εκκλησία της Ελλάδος, διά της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, διακηρύσσει τον απόλυτο σεβασμό και την παραδεδομένη τιμή προς το υπό της Εκκλησίας τελούμενο ιερό μυστήριο του Γάμου, του οποίου σκοπός είναι η αμοιβαία πνευματική συμπλήρωση των συζύγων για την εν Χριστώ Ιησού σωτηρία και καρπός αυτού τα τέκνα. Η Εκκλησία δηλαδή δέχεται και ευλογεί την παραδεδομένη τέλεση του Γάμου κατά το Ορθόδοξο Τυπικό ενώ θεωρεί πορνεία κάθε άλλη 'συζυγική' σχέση εκτός αυτού».*

Ούτε καν συζητάμε τα περί "Συμφώνου Ελεύθερης Συμβίωσης" για χριστιανούς... και θα συμφωνούσαμε με την Δ.Ι.Σ., ότι **κάθε συμβίωση εκτός γάμου είναι πορνική κατάσταση**, αφού αντιστρατεύεται στο αρχικό σχέδιο του Θεού για το γάμο, υπάρχουν ωστόσο σημαντικά σημεία που πρέπει να συζητηθούν:

(1) Τέτοιες "συμβιώσεις" λειτουργούν χιλιάδες ανά το πανελλήνιον με την ανοχή κοινωνίας, εκκλησίας και κράτους, από τις οποίες προέρχονται τα πλείστα ζευγάρια που φτάνουν τελικά στον "χορό του Ησαΐα" με ώριμο ήδη τον καρπό της παράνομης σχέσης τους, καθώς οι νύφες είναι ήδη έγκυες. Όμως γι' αυτό η Ελλαδική Εκκλησία δεν κάνει λόγο ούτε σκέφτηκε ποτέ να διαγράψει κανένα από τα "άτακτα" μέλη της...

(2) Η αποστολική εκκλησία δεν αμφι-

σβήτησε την ιερότητα του γάμου ούτε καν των ειδωλολατρών προσήλυτων, γι' αυτό και δεν ζήτησε από κανέναν να ξαναπαντρευτεί για να "ιερολογηθεί" ο γάμος του.

(3) Κάθε εκκλησία μπορεί να εκφράζεται μόνο για τα μέλη της και όχι για την υπόλοιπη κοινωνία και σ' αυτό το σημείο έχει δίκιο ο Αρχιεπίσκοπος όταν λέει ότι **«η Εκκλησία δεν είναι ηθικοπλαστικό σχολείο»**. Δεν έχει όμως το κουράγιο να ομολογήσει ότι με τέτοιες συνθήκες τα περισσότερα εκατομμύρια των Ελλήνων δεν ανήκουν στο σώμα της, αφού δεν συμφωνούν ούτε με την "ηθική" που διδάσκει ούτε με τους "νόμους" που θεσπίζει.

(4) Με τις γενικεύσεις γκρεμίζουν και το δικό τους δίκιο οι δεσποτάδες, καθώς μαζί με τα ξερά ρίχνουν στη φωτιά και τα χλωρά. Χαρακτηρίζοντας **πορνεία** «κάθε άλλη "συζυγική" σχέση» εκτός από εκείνη που ευλογήθηκε «κατά το Ορθόδοξο Τυπικό», ξεχνούν πως όλοι οι ευλογημένοι γάμοι που μνημονεύονται στην γαμήλια τελετή από τους Ορθόδοξους κληρικούς (Αβραάμ και Σάρρας, Ισαάκ και Ρεβέκκας, Ιακώβ και Ραχήλ, Ιωσήφ και Ασενέθ κ.ο.κ.), **δεν "διαβάστηκαν από παπά"**.

Το πρόβλημα συνεπώς είναι με τους δήθεν "Ορθόδοξους Χριστιανούς" νομοθέτες της Βουλής των Ελλήνων, που όμως κανένας κληρικός δεν έχει ΚΟΥΡΑΓΙΟ να αντιμετωπίσει, διότι εκεί λειτουργεί άλλο "σύμφωνο συμβίωσης", όπου **οι μεν πολιτικοί φιλούν το χέρι του δεσπότη, ο δε δεσπότης γλείφει τα πόδια των πολιτικών.** **Κύριε ελέησον!!!** ☹

Είναι αυτό υμνωδία;

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από άρθρο του κ. St. Rees με τίτλο «What Shall We Sing?» στο γνωστό ευαγγελικό περιοδικό «The Banner of Truth». Το αναδημοσιεύουμε με αφορμή δυο πρόσφατες ομιλίες που παρακολούθησαμε σχετικές με τη σύγχρονη "λατρεία", όπου πολλά ωραία και σημαντικά ειπώθηκαν, όμως χωρίς διάθεση αλλαγής των ανούσιων και ανορθόδοξων που συμβαίνουν εσχάτως στις εκκλησίες των Διαμαρτυρομένων.

Όταν ακούμε έναν ιεροκήρυκα, περιμένουμε να διδαχθούμε. Αν ένας ιεροκήρυκας έρθει και ανεβεί στον άμβωνα λέγοντας επανειλημμένως επί τριάντα λεπτά: «Δοξάστε τον Κύριο, Αλληλουία, Σ'αγαπώ Κύριε», ίσως θαυμάσουμε την αφοσίωσή του. Αλλά δεν θα θεωρήσουμε ότι διδαχθήκαμε και λάβαμε προτροπή. Όταν ψάλλουμε, είναι καθήκον μας να διδάξουμε ο ένας τον άλλο όπως όταν κηρύττουμε.

Δεν εννοώ μ' αυτό, ότι πάντα απευθύνουμε ο ένας στον άλλο τον ύμνο μας. Υπάρχουν περιπτώσεις που το κάνουμε όταν π.χ. λέμε «Ελάτε όσοι αγαπάτε τον Κύριο». Αλλά εδώ είναι σαφές ότι ο ύμνος μας απευθύνεται στον ίδιο τον Θεό, μερικές φορές στον Πατέρα, άλλες φορές στον Κύριο Ιησού. Αλλά το σημείο μου είναι πως όταν ψάλλουμε και χρησιμοποιούμε μουσική στον Κύριο Ιησού, δίνουμε ευχαριστίες στον Πατέρα, επίσης γνωρίζουμε ότι διδάσκουμε και προτρέπουμε ο ένας τον άλλο.

Επιτρέψτε μου να συγκεκριμενοποιήσω το θέμα μου αναφέροντας έναν ύμνο:

**Ήρθαμε Χριστέ μας, / να υμνήσουμε /
Κι όλο μας το είναι / να Σου προσφέρουμε /
Η αγάπη μας, / μέσα απ' την καρδιά /
Σου φωνάζει δυνατά, / «Ω Πατέρα!» / Θεέ-**

**λουμε Θεέ μας, / να δώσουμε σ' Εσέ / Μια
καρδιά και νου που λεν / «Σε αγαπώ!».**

Τώρα επιτρέψτε μου να ρωτήσω, «Τι διδάσκει αυτός ο ύμνος; Τι λέει πραγματικά; Απάντηση: Τίποτα! Βασικά, ο στιχουργός απλά λέει με πολλαπλούς τρόπους: «Θέλω να Σε δοξάσω». Αλλά στην πραγματικότητα δεν το κάνει! Δεν μας λέει τίποτα για τον Θεό, για το χαρακτήρα Του, τους σκοπούς Του, τα έργα Του, τους τρόπους Του. Δοξάζω δεν σημαίνει να λέω επανειλημμένως «Σε δοξάζω». Σημαίνει ότι επαινώ τα πράγματα εκείνα που λένε και κάνουν και είναι. Μπορείτε να ψάλλετε αυτό τον ύμνο δεκάδες φορές, και μπορείτε να αισθανθείτε ευχάριστα μέσα σας, αλλά δεν είναι αλήθεια ότι σας συγκινεί - επειδή δεν υπάρχει καμία αλήθεια που να διδάσκεται πραγματικά σ' αυτό τον ύμνο. Και αυτό δεν είναι λατρεία της Καινής Διαθήκης. Ο ύμνος δεν πρέπει να χρησιμοποιείται απλά για να δημιουργήσει μέσα μας ευχάριστα συναισθήματα - πρέπει να διδάσκει την εκκλησία.

Πρέπει να προσθέσω ότι αυτός ο ύμνος με κανένα τρόπο δεν είναι το χειρότερο παράδειγμα που θα μπορούσαμε να επιλέξουμε από τους σύγχρονους ύμνους λα-

τρείας. Στην πραγματικότητα σχετικά έχει μάλλον καλά λόγια! Είναι γραμμένος από τον Graham Kendrick. Και ο μόνος λόγος που τον έχω επιλέξει για παράδειγμα είναι επειδή τον έχουν περιλάβει ήδη σε ένα καινούργιο υμνολόγιο... Και ρωτώ, «Γιατί επιλέχθηκε ένας τέτοιος ύμνος;» Για τη διδακτική αξία του περιεχομένου του; Μάλλον όχι. (...)

Η υμνωδία είναι έργο –και υπό την έννοια αυτή μέρος της λατρείας μας– που απευθύνεται πρώτιστα προς τον Θεό, για να ομολογήσει και να δοξολογήσει το χαρακτήρα Του και τα έργα Του. Επίσης μπορεί να απευθύνεται είτε προς τους πιστούς ανθρώπους, με σκοπό να διδάξει, να παρηγορήσει, να ενθαρρύνει και να διακηρύξει τα μεγαλεία Του, είτε προς τους άπιστους, για να εξαγγείλει τη μεγάλη σωτηρία που επιτέλεσε ο Χριστός και να τους καλέσει να αναλογιστούν τους δρόμους τους και να επιστρέψουν στον Θεό μακριά από τον Οποίο ζουν.

Η αρχαία προφήτις και κριτής του Ισραήλ **Δεβόρρα** έψαλλε: «**Ακούσατε, βασιλείς· δότε ακρόασιν, σατράπαι· εγώ, εις τον Κύριον εγώ θέλω ψάλλει· εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ θέλω ψαλμωδεί**» (Κριτ. 5/ε/3), και αμέσως αρχίζει να αναφέρει πλήθος των μέχρι τότε επεμβάσεων του Θεού.

Στο Β' Σαμ. 22/κβ διαβάσουμε μια ωδή του **Δαβίδ** προς τον Θεό, που επίσης υπάρχει και με τη μορφή του Ψαλμού 18/ιη, όπου, ύστερα από έναν κατάλογο θαυμαστών έργων για τα οποία ο Ψαλμωδός ένιωθε υποχρεωμένος να εκ-

φράσει την αγάπη και αφοσίωσή του, καταλήγει: «**Διά τούτο θέλω σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει**». Σύμφωνα και με το παραπάνω κείμενο, δεν έχει νόημα να λες "υμνώ" και "δοξάζω" αν δεν λες τους λόγους που σε ωθούν να το πράξεις.

Άλλο ωραίο παράδειγμα υμνολογίας/δοξολογίας βρίσκουμε στην ωδή του **Εζεκία** όταν θεραπεύτηκε από την αρρώστια του, που αντιγράφουμε από τη ΝΔΜ: «**Εσύ λύτρωσες τη ζωή μου από το λάκκο της καταστροφής, γιατί έριξες πίσω σου όλες τις αμαρτίες μου. (...) Οι ζωντανοί, μονάχα αυτοί θα σε υμνούν, όπως σήμερα εγώ· κι όπως οι πατεράδες που θα λένε στα παιδιά τους για τη δική σου την πιστότητα. Κύριε, μ' έσωσες!**» (Ησ. 38/λη/17-20).

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια η υμνωδία στις εκκλησίες των Διαμαρτυρομένων (και στη χώρα μας) έχει καταντήσει μια συνήθως ανούσια διαδικασία, που στοχεύει στη δημιουργία "κλίματος" και "ευθυμίας" που μάλλον σε κέντρα διασκέδασης ταιριάζει.

Θέλοντας να ελευθερωθούν από την μονοτονία των ψαλτών στις παραδοσιακές εκκλησίες, οι Διαμαρτυρόμενοι εισήγαγαν την ομαδική ψαλμωδία των πιστών. Σήμερα όμως παρατηρούμε χειρότερο εκφυλισμό, καθώς η υμνωδία έχει παραδοθεί σε δήθεν "ομάδες λατρείας" που μάλλον **cheerleaders** θα έπρεπε να ονομάζονται, αφού επιτελούν το ίδιο μ' εκείνους έργο, όταν "διασκεδάζουν" τα πλήθη στα γήπεδα του ποδοσφαίρου ή του μπέιζμπολ της Αμερικής.

• "What Shall We Sing?" By Stephen Rees, "The Banner of Truth" (15/12/99).
http://www.banneroftruth.org/pages/articles/article_detail.php?510

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

2008 κι ακόμη στο Μεσαίωνα

Στο «Εορτολόγιον του Έτους 2008» της Μητροπόλεως Καλαβρύτων (σελ. 165-166), γίνεται αναφορά στους ευρισκόμενους στη Μονή Ταξιαρχών "θησαυρούς πίστες" μεταξύ των οποίων,

(...) φυλάσσονται, ως κόρη οφθαλμού, τα δώρα του Αυτοκράτορα Ανδρονίκου, Θείου του κτίτορος Αγίου Λεοντίου, προς το Μοναχό τότε ανιψιό του, Λεόντιο. Είναι τα "Άχραντα Πάθη". Στην ασημόχρυση θήκη βρίσκονται μικρά τεμάχια, Τιμίου Ξύλου, του Ακάνθινου Στεφάνου, του Καλάμου και του Σπόγγου με το όξος, της Χλαμύδας του Κυρίου και μέρος της κόμης του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. (...)

Φυσικά δε μπορεί να γίνει σοβαρός λόγος για την αληθινή ταυτότητα των αντικειμένων. Δικαιούμεθα, όμως, ν' αναρωτηθούμε πόσα "πάθη" υφίσταται η χριστιανική Αλήθεια στα χέρια διαφόρων επιτηδείων, κληρικών τε και αρχόντων... Ο Θεός να μας φυλάξει –αλλά πρέπει να το θέλουμε κι εμείς– από τέτοια παραμύθια! Αλλά μόνο θα σημειώσουμε ότι στο εν λόγω κείμενο αναφέρεται ως "δωρητής" ο Αυτοκράτορας Ανδρόνικος ενώ σε άλλα κείμενα της ίδιας Μητρόπολης αναγράφεται ότι αυτά είναι «Δώρο των Θωμά και Δημήτριου Παλαιολόγων στον κτίτορα της μονής, ανιψιόν τους» ενώ στην ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος αναφέρονται «από τους δεσπότες της Πελοποννήσου Θωμά

και Δημήτριο τους Παλαιολόγους τον 15^ο αιώνα».

Και ενώ δεν μπορούν να συμφωνήσουν ποιος τα δώρισε τον 15^ο αιώνα, εντούτοις είναι "βέβαιοι" οι άνθρωποι ότι είναι «του Κυρίου και του Προδρόμου»... από τον 15^ο αιώνα, που προφανώς δεν είναι!..

Είναι όμως αποδοτικά εμπορεύσιμα, αν κρίνει κανείς από τις συχνές "εκθέσεις" τους σε διάφορους ναούς για προσκύνηση. Έλεος! 📖

Ερωτήματα του Ροΐδη

Στην Εφημερίδα «Το Βήμα των Συντακτών» (9-10/2007) διαβάσαμε το παρακάτω ενδιαφέρον κείμενο του Εμμ. Ροΐδη (1836-1904), που καταπλήσσει για την "επικαιρότητά" του:

Άγομαι εις τον πειρασμόν να ερωτήσω, αν η κατά το διάστημα τούτο αναμφισβήτητος και μεγάλη πρόοδος παρ' ημίν του πολιτισμού, τα τηλεγραφικά δίκτυα, τα τηλέφωνα, οι ταχυδρόμοι, οι ηλεκτρικοί λαμπτήρες, τα τεσσαράκοντα γυμνάσια, αι ωδικαί λέσχαι, οι τρισχίλιοι του Πανεπιστημίου φοιτηταί, η ακώλυτος λειτουργία των κοινοβουλευτικών θεσμών, οι μεγαλόσχημοι εφημερίδες, η αντικατάστασις των ληστών διά χρηματιστών, τα εξακόσια χιλιόμετρα σιδηροδρόμων και τα ισάριθμα εκατομμύρια δημοσίου χρέους συνετέλε-

σαν κατά πολύ εις το να καταστήσωσιν ευτυχεστέραν της τότε την σημερινήν Ελλάδα.

Το ίδιο μπορεί ν' αναρωτηθεί κάθε νοήμων άνθρωπος ακόμη και σήμερα –ιδιαιτέρα μάλιστα σήμερα– συμπεραίνοντας δίκαια πως η ευτυχία δεν βρίσκεται στην τεχνολογία ούτε στον πλούτο.

Ενδιαφέρουσες σκέψεις

Διαβάσαμε σε ένα απόκομμα τα παρακάτω ενδιαφέροντα σημειώματα του π. Γερμανού Σταυροβουνιώτη και τα αναδημοσιεύουμε:

Σχετικά με την πίστη

- Προσεύχεσαι με πίστη; Εισακούεσαι!
- Μετανοείς με πίστη; Ελεείσαι!
- Εξομολογείσαι με πίστη; Συγχωρείσαι!
- Υπομένεις με πίστη; Αγιάζεσαι!
- Πιστεύω στον Θεό δεν σημαίνει να αναμένω δίχως άλλο ή και να απαιτώ να κάνει ο Θεός υπακοή σ' εμένα, εκπληρώνοντας Αυτός το δικό μου θέλημα. Πιστεύω στον Θεό σημαίνει εγώ να κάνω υπακοή στον Θεό, εκπληρώνοντας εγώ το δικό Του θέλημα, είτε αυτό μου φαίνεται ευχάριστο, είτε όχι. Γι' αυτό στο «Πάτερ ημών...» λέμε στον Θεό «γεννηθήτω το θέλημά σου...» και όχι «γεννηθήτω το θέλημά μου».

Σχετικά με την αγάπη

- Υπάρχει η κατά Θεόν αγάπη, αλλά υπάρχει και η κατά ...διάβολον αγάπη! Υπάρχει το κατά Θεόν μίσος αλλά υπάρχει και το διαβολικό μίσος.
- Η κατά Θεόν αγάπη είναι αυτή που πηγάζει από την τήρηση των εντολών του Θεού.
- Η κατά ...διάβολον αγάπη(!) είναι η δαιμονική, η φιλήδονη, η εμπαθής...

- Κατά Θεόν μίσος είναι το μίσος κατά της αμαρτίας. [Όχι του αμαρτωλού.]
- Διαβολικό μίσος είναι το μίσος εναντίον οιασδήποτε συνανθρώπου μας, ακόμη και εναντίον του εχθρού μας.

Λόγια σοφά που όμως τόσο εύκολα λησμονούνται από ορισμένους που, ως φαίνεται, "παραγνωρίστηκαν" με τον Θεό και αντί για Κύριό τους, Τον νομίζουν "υπνρήτη" τους.

Και όμως ζουν ακόμη μαζί!

Στο περιοδικό «Συνάντηση» (τεύχ. 164), που εκδίδουν οι Ρωμαιοκαθολικοί της Κέρκυρας, διαβάσαμε ότι 15 ζευγάρια που ζουν παντρεμένα επί 15 ολόκληρα χρόνια, στις 13-1-2008 «ανανέωσαν τις αμοιβαίες υποσχέσεις τους για αγάπη και σεβασμό». Ο Επίσκοπός τους τόνισε ότι:

...αυτή η μαρτυρία αγάπης αξίζει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στην εποχή μας, γιατί δίνει ελπίδα στους νέους που προγραμματίζουν τη ζωή τους και ετοιμάζονται να δημιουργήσουν μια νέα οικογένεια. Ελπίδα πως, παρ' όλα τα αρνητικά που βλέπουμε γύρω μας σε σχέση με το γάμο, υπάρχει και η άλλη όψη, αυτή των χριστιανών συζύγων που με τη χάρη του Θεού συνεχίζουν να βαδίζουν μαζί με αγάπη και σεβασμό.

Δώρο μοναδικό του Θεού για τον άνθρωπο ο θεσμός του γάμου και οφείλουμε να ομολογήσουμε πως μόνη ίσως στις μέρες μας η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία έχει απομείνει να αντιστέκεται με σταθερότητα στο διαζύγιο, ...την ώρα που σχεδόν όλες οι άλλες "αδελφές εκκλησίες" πρόθυμα συμβιβάζονται με ποικίλες μεσοβέζικες λύσεις, καταπατώντας το νόμο του Θεού.

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

"ΦΥΛΑΧΤΟ" ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ !

Σύμφωνα με την έγκυρη εφημερίδα «**ΤΟ ΒΗΜΑ**» (βλ. φωτο), ο κ. Πρωθυπουργός δεν είναι διατεθειμένος να αφήσει το "φυλαχτό" του, για το οποίο έχουμε ξαναγράψει, να πέσει σε ξένα χέρια.

Ακόμη και αν η αξία του αποδείχθηκε **ΜΗΔΕΝΙΚΗ** και **ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ** όσον αφορά το δήθεν "τίμιο ξύλο" που περιέχει και τις δήθεν ιαματικές του ικανότητες, οπωσδήποτε έχει κάποια τιμή ως κόσμημα και προφανώς συναισθηματική αξία για τον **κ. Κώστα** μας.

Στο ΜΟΥΣΕΙΟ, λοιπόν, –ως **μνημείο σκοταδισμού και δεισιδαιμονίας της σύγχρονης Ελλάδας και εκείνων που την κυβερνούν**– ειδάλλως να επιστραφεί στον αρχικό κάτοχό του, **να το έχει και να το καμαρώνει...**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗ...

Από το πλήρες κείμενο της Διαθήκης του Αρχιεπισκόπου **Χριστόδουλου** που δημοσιεύθηκε στο ίδιο φύλλο του «**Βήματος**» (σελ. Α6), είναι ενδιαφέρον ότι ο αποθανών απευθυνόταν και παρακαλούσε για μεσιτεία στους εξής:

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον με τη μεσιτεία Σου· Σταυρέ βοήθει μοι· άγιε νεομάρτυς Απόστολε, άγιε νεομάρτυς Σταμάτιε, άγιε Γεράσιμε, άγιε Συμεών, άγιε Γεδεών, άγιε Αντώνιε, άγιε Τριαντάφυλε, άγιε Λαυρέντιε, άγιε Κοσμά, άγιε Γρηγόριε Ε΄, όσιε Χριστόδουλε, πρεσβεύσατε υπέρ εμού.

1. Η αλήθεια που τόσο έντονα διακηρύττει ο απόστολος Παύλος, ότι «**είναι εις μεσίτης**

Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Ιησούς Χριστός» (Α΄ Τιμ. 2/β/5) τι ρόλο είχε στη ζωή του τεθνεώτος;

2. Δεν αρκούσε η μεσιτεία ενός εκ των αναφερομένων; Μήπως όσο περισσότεροι, τόσο καλύτερα; Και επιπλέον, ακόμη και αν θα μπορούσε ίσως να βρεθεί κάποια δικαιολογία όσον αφορά τε-

Πανδώρα

ΤΟ ΒΗΜΑ 28-2-2008

Πληροφορείται ότι το Μαξίμου απευθύνθηκε επισήμως στους εκτελεστές της διαθήκης του Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου Α΄ ζητώντας να πληροφορηθεί αν η διαθήκη του μακαριστού περιλαμβάνει μνημό στο προσωπικό φυλαχτό του Πρωθυπουργού, το οποίο, ως γνωστόν, ο **Κώστας Καραμανλής** ενεχείρισε στον σοϊδίμο περάκη προτού ο τελευταίος ανακηρυχθεί για το Μισόμα.

Στην περίπτωση όπου αναφέρεται το φυλαχτό, ζητείται όπως το φυλαχτό εκτεθεί στο υπό ίδρυση Μουσείο Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, σε ειδική θήκη και με τη δέουσα προβολή προς τον διαπαιγνό εαυτός, ζητείται να επιστραφεί στον αρχικό κάτοχό του...

θνεώτες ανθρώπους, τι είδους βοήθεια να περιμένεις από ένα αντικείμενο –ένα κομμάτι ξύλο–, έστω και αν πρόκειται για εκείνο πάνω στο οποίο καρφώθηκε ο Χριστός; **Πόσο μακριά από την αλήθεια και συνεπώς αβοήθητοι**

κινδυνεύουμε να βρεθούμε όταν ακολουθούμε όχι το λόγο του Θεού αλλά «διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων» (Μάρκ. 7/7). Κρίμα! **❶**

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ «ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΕΣ»

Από την εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (22-2-08) πληροφορούμαστε ότι και εφέτος έγιναν στη Θεσσαλονίκη συμπροσευχές Ορθοδόξων, Ρωμαιοκαθολικών, Διαμαρτυρομένων και Αρμενίων στο πλαίσιο της οικουμενικής κίνησης. Η μία έγινε στην Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία «επί της οδού Παλαιών Πατρών» και η δεύτερη στο Ρωμαιοκαθολικό ναό της «Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου».

Σχολιάζοντας ανάλογη περίπτωση το 2000, γράφαμε:

(...) με τον Οικουμενισμό υπάρχει γενικότερο πρόβλημα και μάλιστα σε ό,τι αφορά τις απόψεις των συμμετεχόντων σε ανάλογες "συμπροσευχές". Τουλάχισ-

στον Αγγλικανό και Ευαγγελικό δεν παραδέχονται τον τίτλο "Θεοτόκος", ενώ Ορθόδοξοι, Αγγλικανοί και Ευαγγελικοί δεν παραδέχονται το δόγμα της "Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου" (που είναι αποκλειστική ρωμαιοκαθολική εφεύρεση). Πώς λοιπόν μπόρεσαν όλοι τούτοι να "συλλειτουργήσουν" σε ναό αφιερωμένο στο εν λόγω "θαύμα"; («Τ» 5-6/2002)

Προφανώς το αυτί των εμπλεκομένων σ' αυτά τα "παρατράγουδα" δεν ιδρώνει για τέτοιες "λεπτομέρειες". Ίσως το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η "καλή εικόνα" που δίνουν σε διάφορα οικουμενικά φόρουμ και όσα μπορούν να κερδίσουν από αυτά. **Κατά τα λοιπά ΣΙΩΠΗ! ❶**

ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Η προβολή που είχε ο μητροπολιτικός ναός της Αθήνας με την κηδεία του Αρχιεπισκόπου έφερε ξανά στο προσκήνιο το ζήτημα των συνεπειών που είχαν σ' αυτό οι σεισμοί του 1981 και του 1999. Το σοβαρά πληγωμένο κτίριο εξακολουθεί να στηρίζεται στις μεταλλικές υποστυλώσεις που ασημίζουν την εικόνα του και φέρνουν στο νου διάφορες σκέψεις για τις οποίες και άλλοτε κάναμε λόγο («ΤΥΧΙΚΟΣ» 1/03).

Και ο μεν Χριστόδουλος είχε αδιαφορήσει για την επισκευή μάλλον σκόπιμα, ελπίζοντας να ταυτίσει το όνομά του με την ανέγερση νέου μεγαλοπρεπούς ναού, πιέζοντας τις εκάστοτε κυβερνήσεις

για χρηματοδότηση («**ΤΟ ΒΗΜΑ**» 15-10-06). Αλλά τα όνειρα έσβησαν μαζί με τον ονειρευόμενο και απέμεινε μόνο η θλιβερή εικόνα του ρημαγμένου ναού.

Όμως παρόμοιο πρόβλημα έχει και ο Ρωμαιοκαθολικός καθεδρικός ναός του Αγ. Διονυσίου, (οδού Πανεπιστημίου), που αν και είχε χαρακτηριστεί επίσης χρήζων άμεσης επέμβασης, παραμένει χωρίς επισκευές ενώ με την πάροδο του χρόνου επιβαρύνεται.

Στην περίπτωση αυτή, εντούτοις, η αδιαφορία υπήρξε εκ μέρους των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και των αρμόδιων Υπουργών (Βενιζέλου, Καραμανλή, Τατούλη, Βουλγαράκη, Λιάπη), διότι, παρόλο που έχει εγκριθεί το έργο της επισκευής δεν εγκρίνεται το σχετικό κονδύλιο.

Οι Ρωμαιοκαθολικοί διαμαρτύρονται ότι αυτό συμβαίνει μάλλον επειδή πρό-

κειται για τον Ρωμαιοκαθολικό ναό και αναρωτιούνται:

Ας πουν εάν ο λόγος που δεν χρηματοδοτείται η επισκευή (που έχει εγκριθεί), είναι ότι ο Ναός είναι της Καθολικής Εκκλησίας, γιατί άλλη υπόθεση-εξήγηση δεν μπορούμε να κάνουμε. (...) Ακόμη και πεζοδρόμια έχουν επισκευασθεί από τον σεισμό του 1999 αλλά αυτά δεν έχουν δόγμα !!!

Η εφημερίδα «Ενοριακές Καμπάνες» (13-1-08) σχολιάζει: «Είναι μια κατάσταση απελπιστικά βαρετή. Όμως, όπως η έως τώρα εμπειρία μας δείχνει, πιθανότερο είναι να γίνει νέος σεισμός πάρα να λάβουμε απάντηση». Δικά μας σχόλια περιτεύουν! ❶

Η «ΜΥΣΤΙΚΗ» ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ

Στο επίσημο περιοδικό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων «Νέα Σιών», (Τόμ. ΞΒ΄, 1967, σελ. 235) υπάρχει η ευχή που διαβάζει ο Πατριάρχης όταν το μεσημέρι του Μ. Σαββάτου εισέρχεται στο κουβούκλιο του Τάφου για να λάβει το δήθεν "Αγιο Φως". Σύμφωνα με το παραμύθι που σερβίρεται στον κόσμο, κανένας δεν γνωρίζει τι συμβαίνει εκεί μέσα, όμως το περιοδικό του Πατριαρχείου ομολογεί ότι ο Πατριάρχης διαβάζει πρώτα μια ειδική ευχή και ύστερα ανάβει τα κεριά του από το καντήλι που κρέμεται από πάνω. Ι-δού τμήμα της σχετικής ευχής:

Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ, η αρχί-
φωτος σοφία του ανάρχου Πατρός. Ο
φως οικών απρόσιτον, ο ειπών εκ σκό-
τους φως λάμπαι, ο ειπών γεννηθήτω
φως και εγένετο φως, Κύριε, ο του φωτός
χορηγός, (...) κατά τούτο το υπερευλογη-
μένον Σάββατον τα εν γη και υπό γην θε-
οπρεπώς τελεσθέντα σοι σωτηριωδέστα-

τα μυστήριά σου εορτάζοντες και σε το ό-
ντως ιλαρόν και εφετόν φως εν τοις κα-
ταχθονίοις θεϊκώς επιλάμπαν, εκ τάφου
δε θεοπρεπώς αναλάμπαν αναμνησκό-
μενοι, φωτοφάνειαν ποιούμεθα, σου την
προς ημάς συμπαθώς γενομένην θεοφά-
νειαν, εικονίζοντες. (...) Διά τούτο, εκ του
επί τούτον τον φωτοφόρον σου Τάφον εν-
δελεχώς και αιεφώτως εκκαιομένου φω-
τός ευλαβώς λαμβάνοντες, διαδιδόαμεν
τοις πιστεύουσιν εις σε το αληθινόν φως
(...) Δος ημίν Κύριε, ίνα το φως των κα-
λών έργων ημών λάμπη έμπροσθεν των
ανθρώπων (...).

Αντί όμως ο κόσμος να προσέχει στην
Αξία του φωτός των καλών έργων, ω-
θείται να πιστεύει παραμύθια και να απο-
δίδει τιμές "αρχηγού κράτους" σε ένα υλι-
κό στοιχείο που μάλλον σκοτίζει τη ζωή
του για να μπορεί πίσω από αυτό, να κρύ-
βει τα πονηρά του έργα (Ιωάν. 3/γ/19).
Αυτά για όποιον θέλει να ξέρει την αλή-
θεια που ελευθερώνει. ❷

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σημαντικές αλλαγές έχουν συμβεί το τελευταίο διάστημα στο χώρο των θρησκευτικών εντύπων, που αξίζει να προσέξουμε:

Στο χώρο των *Καθολικών*, ύστερα από 80 χρόνια διέκοψε την έκδοσή της η εφημερίδα «**Καθολική**». Επίσης τα περιοδικά «**Πνευματικά Θέματα**» και «**Νέοι Ορίζοντες**» συνενώθηκαν σε ένα νέο περιοδικό με εντελώς διαφορετική μορφή.

Από το χώρο των *Διαμαρτυρομένων* διέκοψαν την κυκλοφορία τους οι εφημερίδες «**Ο Δρόμος**» και «**Νικητές**», ενώ από το χώρο της *Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας* έχουν από καιρό εκπνεύσει οριστικά τα περιοδικά «**Σάλπισμα**» και «**Λυτρωμένα Νιάτα**».

Από το χώρο των *Μαρτύρων της «Σκοπιάς»*, το μεν περιοδικό «**Ξύπνα!**» από πέρσι περιόρισε την κυκλοφορία του σε μηνιαίο (από 15/μερο), το δε περιοδικό «**Η Σκοπιά**» από εφέτος θα κυκλοφορεί μία φορά το μήνα για γενική κυκλοφορία και άλλη μία φορά ΜΟΝΟ για τους οπαδούς της (σε πολύ λιγότερα αντίτυπα).

Τα παραπάνω ίσως δείχνουν αλλαγή στις συνήθειες των ανθρώπων που δεν "α-ντέχουν" πλέον να διαβάζουν. Ίσως πάλι φανερώνουν αδιαφορία για τα θρησκευτικά πράγματα, όταν όλα τα άλλα ΜΜΕ προβάλλουν απεριόριστα την αμαρτία, την πορνογραφία και κάθε σκάνδαλο, ηθικό, πολιτικό, κοινωνικό.

Αλλά υπάρχει και η άλλη όψη. Ο «**Αστήρ της Ανατολής**», το αρχαιότερο ελληνικό περιοδικό με συνεχή κυκλοφορία από το 1858, το οποίο εκδίδεται από την *Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία*, συμπλήρωσε με επιτυχία 150 έτη έκδοσης και συνεχίζει.

Επίσης από το χώρο της *Ορθόδοξης εκκλησίας* η εφημερίδα «**ΖΩΗ**» (της ομόνιμης αδελφότητας θεολόγων), σε τρία χρόνια συμπληρώνει τον 1ο αιώνα έκδοσής της ο δε «**Ορθόδοξος Τύπος**» σε δυο χρόνια κλείνει 50ετία.

Κάθε εκδοτική προσπάθεια που αφορά τη μελέτη των θρησκευτικών θεμάτων είναι άξια προσοχής, ακόμη και όταν δεν συμφωνούμε όλες τις φορές με τον τρόπο που τα προσεγγίζει. Το λιγότερο αποτελούν πηγές πληροφόρησης, εκπαίδευσης και αλληλοκατανόησης, κάτι που η ελληνική πραγματικότητα χρειάζεται.

Όμως κανένα άλλο γραπτό δεν αξίζει την μελέτη μας, τόσο όσο οι Άγιες Γραφές μέσω των οποίων μιλάει ο ίδιος ο Θεός με το Πνεύμα Του, στοιχείο που με κάθε τρόπο και σε κάθε ευκαιρία τονίζει ο «ΤΥΧΙΚΟΣ»!

Ήχι ϑτα "τυχερά" λέει ο Αρχιεπίσκοπος

Οκ. **Ιερώνυμος** ζήτησε από τους ιερείς να μην υποκύπτουν στους πειρασμούς των "τυχερών" – τα χρήματα δηλαδή που ζητάει μερίδα κληρικών για να τελέσει γάμους, βαφτίσεις κ.λπ. **«Δεν ζητάμε χρήματα για τα μυστήρια»**, τόνισε και εξήγησε πως "τυχερά" μπορούν να δέχονται **μόνο προαιρετικά**, και αυτά θα είναι αποκλειστικά για τους ίδιους. *(Είναι γνωστό ότι οι δεσποτάδες βάζουν χέρι σε όλα, γεγονός που είχε καταγγείλει ο ίδιος παλαιότερα στην Ιερά Σύνοδο).*

Βέβαια και ο Χριστόδουλος είχε απαγορεύσει με εγκύκλιο του τη διατίμηση μυστηρίων και απαίτηση οποιουδήποτε ποσού από τους πιστούς αλλά η κίνηση έμεινε μόνο στα λόγια, αφού "ταρίφες" υπάρχουν και ισχύουν ακόμη.

Γι' αυτό αναρωτιόμαστε αν θα εφαρμοστούν τα παραπάνω... αμφισβητώντας αν οι εφημέριοι θα υπακούσουν σε τέτοιες "οδηγίες"... Πότε ξαναέγινε αυτό για να το ελπίζουμε και σήμερα;

Πρέπει ωστόσο να ομολογήσουμε την αλήθεια, πως για τα "τυχερά" των παπάδων –όπως και για τα "φακελάκια" των γιατρών και λοιπών οργάνων εξουσίας– συνήθως είναι υπεύθυνοι οι ίδιοι οι πολίτες που άλλοτε θέλουν να κάνουν τον γαλαντόμο, συχνότερα όμως επιδιώκουν να κερδίσουν προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση ή

ιδιαίτερη προσοχή έναντι των λοιπών συνανθρώπων.

Ηταν ενδιαφέρον το περιστατικό που διηγήθηκε σε πρόσφατη συνέντευξή του στην Τηλεόραση ο **Μητροπολίτης Μεσσογαίας κ. Νικόλαος**: Μία πλούσια κυρία του ζήτησε να κάνει κάποια λειτουργία και θέλησε να τον αμείψει με ένα χρηματικό ποσό. Στην άρνησή του, εκείνη επιχειρηματολόγησε: **«Για να πιάσει!»** Όμως ο τίμιος κληρικός της απάντησε: **«Χωρίς χρήματα ίσως και να πιάσει. Αν όμως πάρω χρήματα, δεν θα πιάσει σίγουρα»**.

Παλιά υπόθεση το **θρησκευτικό "λάδωμα"**. [Οι αρχαίοι Έλληνες νόμιζαν ότι μπορούν να το εφαρμόσουν ακόμη και στον βαρκάρη της Αχερουσίας... στοιχείο που εύστοχα διακωμώδησε ο Λουκιανός στο έργο του **«Νεκρικοί Διάλογοι»**, από όπου έχουμε και την παροιμιώδη φράση **«ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος»**].

Μέγα λάθος και ντροπή, συνεπώς, ήταν καλλιεργείται η εντύπωση πως όλα –ακόμη και η "θεία χάρη"– αγοράζονται, γεγονός για το οποίο ευθύνονται όχι μόνο οι παπάδες μας αλλά και οι κληρικοί άλλων δογμάτων (π.χ. Benny Hinn και σχετικές συμμορίες), για τους οποίους έχουμε γράψει στο παρελθόν... **Π**